

Finnish
We Have Seen His Star And Have Come To Worship Him
63-1216

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

**Olemme nähneet Hänen tähtensä
ja olemme tulleet palvomaan Häntä**

Tucson, Arizona, USA

16.12.1963

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

Branham puhuu puhujanlavalla oleville.] Veli, minä tarkoitan sitä. Rukoile minun puolestani. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon... minua.

Se on hyvä. Se on hienoa. Oi, eikö se saakin teistä tuntumaan hyvältä? Minä tarkoitan sitä.

²¹⁴ Nyt me todella tarkoitamme sitä sydämestämme, me luovutamme kaiken, oman tahtomme, omat tapamme. Kaiken sen, mitä meillä on, me luovutamme Kristukselle. Kohottakaamme jälleen kätemme ja laulakaamme se.

*Minä luovutan kaiken,
Minä luovutan kaiken,
Kaiken Sinulle, siunattu Pelastajani,
Minä luovutan kaiken.*

²¹⁵ Kumartakaamme nyt päämme ja laulakaamme. [Veli Branham alkaa hyräillä laulua *Minä luovutan kaiken*.] Asettakaa nyt mielenne Häneen. Minä toivotan teille kaikkein iloisinta joulua, että Jumala tulisi lähettämään Hänen Tähtensä idästä, sen, joka nousi idässä tuhat yhdeksänsataa vuotta sitten, ja opastaisi teidät Sanaan, joka on tehty lihaksi? [Veli Branham jatkaa laulun *Minä luovutan kaiken* hyräilyä.]

*Minä luovutan kaiken,
Minä luovutan kaiken (käsivarret kohotettuina Jumalalle)
Kaiken Sinulle, siunattu Pelastajani
Minä...*

Jumala siunatkoon sinua, Tony.

Olemme nähneet Hänen tähtensä ja olemme tulleet palvomaan Häntä

¹ Pidän suurena etuoikeutena olla täällä tänä iltana, kun minulla on tämä tilaisuus puhua tälle hienolle kristittyjen joukolle meidän siunatusta Herrasta Jeesuksestamme, jota kunnioittaaksemme me kaikki olemme tulleet tänne.

² On hienoa olla veli Tonym ja veli Williamsin kanssa, näiden Tucsonin ja Phoenixin alaosastojen presidenttien kanssa. Meillä oli kokous siellä viime lauantaiamuna ja meillä oli hienoa aikaa siellä Ramada Inn motellissa. Ja me odotamme siellä toista suurta aikaa, joka alkaa tämän kuun yhdeksänneistöistä, kun minulla on etuoikeus mennä takaisin jatkokokouksia varten. Uskoisin, että meillä tulee olemaan siellä neljä iltaa. Ja uskon, että Liikemiesten kansainvälinen konventti alkaa kahdentenakymmenentenä toisena tai kolmantena, ja uskoisin, että minulla silloin tulee olemaan ilta tai kaksi heidän konventissaan. Niinpä pidän tätä suurena etuoikeutena, kun voin kokoontua yhteen eri osista maata tulevien kristittyjen kanssa ilmaistakseni tunteeni ja rakkauteni Kristusta kohtaan ja voin olla yhdessä heidän kanssaan. Ja nyt olen pahoillani, etten päässyt tänne aikaisemmin nauttiakseni tästä hienosta ruuasta teidän kanssanne, mutta uskon, että...

³ Minulla on ollut tapaamisia ja olen rukoillut sairaiden puolesta ja yrittänyt auttaa joitakin matkan varrella. Ja tässä sairaassa, vanhassa maailmassa, jossa me elämme, on niin paljon sairautta ja vaikeuksia. Mutta kaiken tämän keskellä, eikö olekin ihanaa, että meillä on Joku, johon me voimme katsoa näiden asioiden yläpuolelle, kun me ponnistelemme eteenpäin.

⁴ Mitä jos ei olisi olemassa todellista joulua? Jos ei olisi ollut tuota todellista joulua, eivät asiat voisi olla sillä tavalla, kuin ne ovat tänä iltana. Jos ei olisi ollut joulua, ei olisi ollut pelastusta. Ja nyt kun olemme jälleen kasvotusten joulun kanssa, niin on huono asia, että me olemme muuttaneet sen todellisen merkityksen, joka on Jeesuksen syntymä, niin että näyttää siltä kuin joulupukki olisi ottanut Kristuksen paikan joulussa, ja joku tarina jostakin Kriss Kringlestä, joka tulee alas savupiipusta lelusäkki selässään ja vierailee koko maailmassa yhtenä yönä. Minä en tiedä, mitä te ajattelette siitä. Sopii kyllä, jos te haluatte kertoa lapsillenne siitä, mutta minulle on opetettu Kirjoitusten sanovan: "Älä valehtele." Ja sitten jonakin päivänä he tulevat kysymään teiltä: "Tarkoittaako tämä Jeesus samaa asiaa kuin joulupukki?" kun he ovat tulleet tietämään, ettei mitään joulupukkia olekaan. Se ei ehkä ole teidän ideanne. Minä en sano teille, kuinka kasvattaa lapsianne, mutta jos he saavat teidät

kiinni valheesta sen kohdalla, tulevat he ehkä jonakin päivänä sanomaan, että taitaa tämä toinenkin asia olla valhetta. Niinpä kertokaa heille vain totuus, suora totuus, ja silloin he oppivat tietämään, että te sanotte sitä, mitä te tarkoittatte. Niinpä ei ole väliä sillä, kuinka pahalta ulkopuolella näyttää, ja mitä he tekevät siellä, sen ei pitäisi estää meitä tekemästä joulusta sitä, millainen sen pitäisi olla.

⁵ Minä uskon, että valo loistaa parhaiten pimeydessä. Mitä pimeämpää on, sitä paremmin valo loistaa, vaikka se joskus olisikin vain pieni valo. Missä on paljon valoa, siellä sitä tuskin huomataan. Mutta mitä pimeämpää tulee, sitä paremmin pieni valo loistaa ja se näyttää paljon voimakkaammalta. Ja muistakaa, ettei minkäänlaista pimeyttä voi olla olemassa valon läsnäolossa. Valo on niin paljon voimakkaampi kuin pimeys, ettei pimeys voi seistä sen läsnäolossa. Pimeys ei kestä, kun aurinko alkaa paistamaan, koska auringonvalo on niin paljon suurempi kuin pimeys, niin että se työntää pimeyden ulos, eikä sitä enää ole.

⁶ Ja tämä pimeä maailma on jonakin päivänä muuttuva kokonaan valoisaksi, kun Jeesus Kristus, vanhurskauden Aurinko, tulee takaisin. Silloin meillä ei enää tule olemaan pimeyttä. Siihen aikaan asti me katsomme ulos yöllä ja näemme kuun paistavan...

⁷ Sanotaan, että aurinko ja kuu ovat kuin mies ja vaimo. Ja auringon ollessa poissa, kuu heijastaa auringonvaloa maan päälle antaen vähemmän valoa, niin että me voimme liikkua kuun valossa siihen asti, kunnes aurinko nousee. Ja silloin aurinko ja kuu tulevat yhdeksi ja samaksi, auringonvalo ja kuunvalo ovat yhtä ja samaa valoa.

⁸ Sellainen, Hänen Valonsa heijastaja, Herran Jeesuksen Kristuksen seurakunnan pitäisi olla sillä aikaa, kun Hän itse ei ole maan päällä fyysisessä ruumiissa. Seurakunnan pitäisi olla Jeesuksen Kristuksen heijastus tänä pimeänä hetkenä. Kun he ovat koristelleet joulupukit ja joulukadut, meidän pitäisi huutaa: "Kyseessä on Jeesuksen Kristuksen syntymä eikä jonkun joulupukin vierailu!" Me elämme hirvittävän pimeässä ajassa, jossa meidän valomme todella pitäisi loistaa.

⁹ Nyt, ennen kuin luemme Jumalan Sanaa, minä ajattelen, että kunnioittaisimmeko Hänen Sanaansa. Kuinka me kunnioitamme Hänen Sanaansa? Me kunnioitamme Hänen Sanaansa lukemalla Sitä ja sitten uskomalla Sen. Meidän pitäisi lukea Sitä, sillä "usko tulee kuulemisen kautta". Ja sitten, jos me kunnioitamme sitä lukemalla Sitä, sitten me kunnioitamme Häntä uskomalla sen, mitä me olemme lukeneet.

¹⁰ Niinpä nyt, lukiessamme Hänen Sanaansa, nouskaamme seisomaan siksi aikaa, kun luen osan Kirjoituksesta. Me seisomme kunnioituksesta Hänen

näemme ajan auringon laskevan, se tulee pian sulautumaan Iankaikkisuuteen. Suo Herra, että jokainen heistä löytäisi Jeesuksen tänä iltana. Sillä minä pyydän sitä Hänen Nimessänsä. Aamen.

²⁰⁹ Kohottakaamme kätemme antautumisen merkiksi, tällä tavalla, kun nyt nousemme seisomaan.

²¹⁰ Minä tulen kysymään teiltä jotakin. Te, jotka kohotitte kätenne hetki sitten, minä rukoilin teidän puolestanne. Siinä kaikki, miten tiedän toimia, rukoilla. Minä tulen uskomaan puolestanne. Minä uskon Hänen antavan minulle sen, mitä pyydän, koska Hän on luvannut sen. Hän ei voi valehdella. Ainoa asia, joka estäisi sitä tapahtumasta, olisi minun epäuskoni. Minä uskon teidän puolestanne, että te todella tarkoittitte sitä. Ja Jumala tulee antamaan teille Pyhän Hengen. Hän tulee antamaan Sen teille, koska te olette pyytäneet Sitä ja te haluatte antautua.

²¹¹ Ja jos olette tehneet sen, niin minä sanon, mitä haluan teidän tekvän. Haluan teidän etsivän itsellenne jonkun hyvän seurakunnan, joka uskoo Pyhän Hengen kasteeseen. Menkää sinne. Ja kun olette siellä, menkää pastorinne tykö ja sanokaa hänelle: "Minä kohotin käteni yhtenä iltana pienessä kokouksessa?" Teidän ei tarvitse sanoa hänelle, missä se oli. Sanokaa: "Minä kohotin käteni. Haluan sinun rukoilevan kanssani, pastori. Minä etsin Pyhän Hengen kastetta. Minä haluan Sen. Minun täytyy saada Se. Minulla täytyy olla Se, jotta voin elää. Minun on pakko saada Se! Minä olen nähnyt Valon." Oi, Jumala on antava Sen teille. Tahdotteko te tehdä sen nyt?

²¹² Ja nyt me tulemme kaikki yhdessä laulamaan: "Minä luovutan kaiken, minä luovutan kaiken. Kaiken Kristukselle, Pelastajalleni, minä luovutan kaiken." Hyvä on, kohottakaamme nyt kätemme ja sulkekaamme silmämme, kun me laulamme.

*Minä luovutan kaiken,
Minä luovutan kaiken,
Kaiken Sinulle, siunattu Pelastajani,
Minä luovutan kaiken.
Minä luovutan kaiken,
Minä luovutan kaiken,
Kaiken Sinulle, siunattu Pelastajani,
Minä luovutan kaiken.*

²¹³ Tarkoitatteko te sitä? Sanokaa: "Aamen." [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Nyt haluan teidän tekvän jotakin todella suloisesti. Ottakaa jotakin vieressänne seisovaa kädestä ja sanokaa: "Veli, minä tarkoitan sitä. Rukoile puolestani." Tehkäämme se nyt kaikki yhdessä, tehkää se juuri nyt. [Veli

²⁰² Kuinka moni tänä iltana, juuri nyt, haluaisi kohottaa kätensä ja sanoa: “Minä luovutan kaiken, Herra. Minä antaudun. Minä olen valmis antautumaan.” Jumala siunatkoon teitä. Jumala siunatkoon teitä. Se on oikein. Se on hienoa.

²⁰³ Voisiko pianisti tulla pianon ääreen meidän, kun me rukoilemme?

²⁰⁴ Taivaallinen Isä, minä käsitän Sanan sanoneen: “Niin moni kuin uskoi, tuli kastetuksi.” Siinä on kaikki, mitä tarvitaan, Herra. Jos he uskovat Sinua, silloin täytyy jotakin tapahtua. He ovat Sinun, he ovat voittopalkintoja tästä pienestä Jumalan Sanan palveluksesta. Jeesuksen Kristuksen Läsnäolo on täällä tänä iltana, kun tämä hieno joukko ihmisiä on kokoontunut tänne juhlapäivälliselle. Mutta tänä iltana me tiedämme, että Sinä olet täällä. Jollakin tavalla, me emme ehkä näe sitä silmillämme, mutta me olemme tunteneet Sen, toisella aistillamme, tuntemisen aistilla sydämissämme, omissatunnoissamme. Meidän sielumme on puhunut meille ja sanonut: “Me olemme Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa, joka on suurin Joululahja, ensimmäinen todellinen Joululahja Jumalalta ihmisille.”

²⁰⁵ Ja kuitenkin, kaikista näistä saamistamme lahjoista huolimatta, monet eivät vielä koskaan ole saaneet tuota suurta Lahjaa. Me rukoilemme, Jumala, tänä iltana heidän puolestansa, jotka kohottivat kätensä merkiksi siitä, että he haluavat tämän kaikki riittävän. He ovat olleet nojallaan siihen suuntaan, Isä.

²⁰⁶ Myös monet rabbit olivat sillä tavoin, monet tuon päivän suurista opettajista olivat myös kallellaan Siihen suuntaan, mutta he pelkäsivät astua esiin ja antautua kertakaikkisesti uskoakseen Sen ja vastaanottaakseen Sanoman ja sen hetken Valon, vahvistetun Sanan. Siellä oli monia, jotka tekivät sen.

²⁰⁷ Herra, täällä on monia tänä iltana, kaksi- tai kolmekymmentä tässä pienessä ihmisryhmässä. Jos olen yli- tai aliarvioinut sen, suo se minulle anteeksi. Mutta Herra Jumala, ehkä niin monet, enemmän tai vähemmän, kohottivat kätensä. He ovat valmiit antautumaan. Jumala, anna heille Jeesus. Anna Pyhä Henki heidän elämäänsä. Voikoon tämä olla heidän elämänsä suurin hetki. Voikoot he mennä koteihinsa tänä iltana Joosefin tavoin ja pohdiskella näitä asioita sydämissään: “Miksi minä kohotin käteni? Mikä sai minut tekemään sen? Kuinka minä tulin tehneeksi sen? Vaikka olenkin väittänyt olevani kristitty monia vuosia, mutta Jokin käski minua kohottamaan käteni.” Seurakuntien jäsenet, jopa saarnaajat kohottivat kätensä, Herra. Minä rukoilen, että Sinä tulisit suomaan tämän siunauksen heille. Suo se.

²⁰⁸ Ja tulkoon Herran Enkeli ja sanokoon: “Älä pelkää, tämä on tämän päivän Valo. Tämä on hetken Valo. Ehtoovalot loistavat. Profeetta sanoi, että tulisi olemaan Valo ehtooajassa, juuri ennen kuin aurinko laskee.” Ja Herra, me

Sanaansa kohtaan, kun luetaan. Minä tulen lukemaan siitä, mistä haluan puhua muutaman hetken tänä iltana. Se on Matteuksen Evankeliumista, joulukertomus. Matteuksen toisesta luvusta me luemme tämän.

Nyt kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen päivinä, katso, siellä tuli viisaita miehiä idästä Jerusalemiin

ja he sanoivat: Missä on hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Sillä me olemme nähneet hänen tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan häntä.

Kun kuningas Herodes oli kuullut nämä asiat, hän huolestui, ja koko Jerusalem hänen kanssaan.

Ja kun hän oli koonnut kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet yhteen, kysyi hän heiltä, missä Kristuksen pitäisi syntyä.

Ja he sanoivat hänelle: Juudean Betlehemissä, sillä näin on profeetta kirjoittanut:

Ja sinä Betlehem, Juudan maassa, et ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta lähtee Hallitsija, joka on hallitseva minun kansaani Israelia.

Sitten Herodes, kun hän oli salaa kutsunut viisaat miehet tykönsä, tiedusteli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.

¹¹ Kumartakaamme nyt päämme hetkeksi puhuessamme tämän Sanan Tekijän kanssa.

¹² Kaikkivaltias Jumala, me kiitämme Sinua tänä iltana sydäntemme pohjasta siitä Kristuksen rakkaudesta, jonka Pyhä Henki on vuodattanut sydämiimme näinä viimeisinä päivinä. Me kiitämme Sinua siitä etuoikeudesta, joka meillä on, voidessamme kokoontua yhteen palvoaksemme Sinua, ja siitä, että meillä on tämä siunattu varmuus, että jonakin päivänä Sinä tulet takaisin Seurakuntaasi varten. Me kiitämme Sinua saadessamme olla valonkantajia tässä ajanjaksossa, saadessamme olla täällä valmiina tuomaan julki tälle ajanjaksolle luvatus Sanan ja tietäen, että Sinä jo alussa jaoit Sanasi kullekin ajanjaksolle, koska Sinä tiesit lopun jo alussa. Me emme tiedä, kuinka se tapahtui, mutta jotenkin, katsoessamme taaksepäin Sinun Sanaasi, me näemme, että kullekin ajanjaksolle tuli sille kuuluva voitelu, joka täyttää tuon Sanan. Ja tälle ajalle, missä me nyt elämme, on myös jaettu osa Sanasta, lupaus tätä ajanjaksoa varten. Me uskomme, että Pyhä Henki on täällä maan päällä nyt ja yrittää löytää sydämiä tuodakseen julki ja vahvistaakseen tälle päivälle ja hetkelle profetoidun Sanan.

¹³ Katsoessamme taaksepäin noin tuhat yhdeksänsataa vuotta, siellä oli Sana Pelastajan tulemisesta, josta oli profetoitu Eedenin Puutarhasta asti, ja siellä tuli Yksi ja täytti jokaisen Sanan, joka oli profetoitu. Hänen elämänsä vahvisti Jumalan Sanan, koska Hän oli Sana. Jumalan täyteys asui Hänen sisällänsä. Hän oli kaiken sen vastaus ja täyteys, mistä profeetat olivat puhuneet. Ja nyt tänä iltana, me olemme täällä jälleen lähestymässä Hänen syntymänsä juhlaa.

¹⁴ Ja Herra, me olemme pahoillamme, kun tiedämme, että jopa meidänkin kansakuntamme on kietonut itsensä jonkinlaiseen keksittyyn tarinaan jostakin salaperäisestä, jonka oletetaan olleen olemassa. Mutta, Herra, me tiedämme, että todellinen uskovaisten tietää sen vääräksi, ja että se on vain vihollisen työtä kietomaan ihmisten mielet pois totisesta ja elävästä Jumalasta.

¹⁵ Jumala, me rukoilemme, että Hänen Läsnäolonsa olisi kanssamme tänä iltana mennessämme sisälle tähän joulukertomukseen. Ja suo, Herra Jeesus, jos täällä rakennuksessa on joku liikemies tai nainen, joka ei ole vielä vastaanottanut Häntä Pelastajanansa, että heidän oma sydämensä voisi tulla seimeksi samalla tavalla kuin tapahtui silloin tämän hylätyn ja halveksitun Jeesuksen, Jumalan Messiaan kohdalla. Lähtekööt he täältä tänä iltana Aamutähti yläpuolelleen, joka valaisee heidän tietään siihen asti, kunnes he ylittävät Jordanin jonakin päivänä Hänen Valossansa. Suo se, Isä, sillä me pyydämme sitä Hänen Nimesensä ja Hänen kunniaksensa. Aamen.

Voitte istuutua.

¹⁶ Tavallisesti puhun pitkään, mutta tänä iltana en yritä saarnata, koska olen käheä. Mutta haluaisin tuoda tämän joulukertomuksen pienen näytelmän muodossa. Ei ole epäilystäkään siitä, että te tulette kuulemaan monta kertaa tämän lukemamme raamatunpaikan radioistanne ja televisioistanne ja uskollisilta pastoreiltanne, kun he tulevat kertomaan tämän joulukertomuksen.

¹⁷ Ja nyt haluaisin lähestyä sitä hieman eri tavalla, kuin miten tein sen viime lauaintaina Liikemiesten kokouksessa Phoenixissa, kun puhuin siitä, miksi Jeesus syntyi Betlehemissä. Kuinka ei ollut olemassa mitään muuta paikkaa, johon Hän olisi voinut syntyä, koska se puhui Hänen Nimestänsä ja siitä, millainen Hän oli. Ja me löydämme kautta Kirjoitusten, että Hän, Betlehem, on Jumalan Leivän Huone, ja Hän oli Jumalan Elämän Leipä. Ja se kertoo, että me kaikki uudesti syntyneet kristityt tiedämme syntyneemme Betlehemissä. Kristus on Jumalan Betlehem, Hänen Iankaikkisen Elämänleipänsä Huone.

¹⁸ Nyt tänä iltana me lähestymme sitä eri tavalla. Jos Herra tahtoo, otan aiheekseni tänä iltana: *Me olemme nähneet Hänen tähtensä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.*

Se viehättää maailmaa.” Tehän tiedätte, että Jumalan suuret lahjat saavat ihmiset aina toimimaan oudolla tavalla.

¹⁹⁶ Katsokaa Moosesta, joka oli suuri teologi ja suuri oppinut, mutta yhtenä päivänä hän kohtasi Valon siellä erämaan takaosassa. Hän riisui kenkänsä. Kahdeksankymmentävuotias mies, jonka parta riippui vyötärölle, pani vaimonsa ja lapsensa muulin selkään ja meni alas Egyptiin, jossa hänellä eräänä päivänä oli ollut kokonainen armeija hallinnassaan ja hän oli epäonnistunut. Nyt hän oli menossa takaisin Egyptiin vain käyrä keppi kädessään ottaakseen hallintaansa kansan. Miksi? Hän oli löytänyt tuon Valon, tuon Yliluonnollisen.

¹⁹⁷ Ja tuo pieni Asia, joka liikkuu sydämessänne tänä iltana, se on tuo Yliluonnollinen, se on päivän Valo. Ettekö antaisi Sen johtaa itseänne Jeesuksen Kristuksen luo, joka on ainoa, joka kykenee antamaan teille Elämän? Onko siellä joku, joka ei ole kohottanut kättään, ja sanoisi: “Muista, veli Branham, minua nyt rukouksessa”? Jumala siunatkoon sinua. Vielä on joku? Jumala siunatkoon sinua. Toinen, vieläkö on joku? Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Joku muu? Jumala siunatkoon sinua, nuori mies. Tahtoisiko vielä joku muu?

¹⁹⁸ Sanokaa: “Minä haluan seurata Aamutähteä, Kristusta. Minä haluan seurata ja löytää oman Jeesukseni tässä päivässä. Haluan päästä pois kaikesta tästä joulun koristeellisuudesta ja asioista, koska jonakin päivänä se tullaan polttamaan sammumattomalla tulella.” Ja kaikki nuo, jotka suvaitsevat sitä, tullaan polttamaan sen kanssa. Maailmaa, syntisiä, tullaan rankaisemaan ja heidät tullaan hävittämään maailman mukana. Maailmallisuutta rakastavat ihmiset tullaan hävittämään maailman kanssa. Ja jos teillä yhä on maailman rakkaus itsessänne, mutta tänä iltana haluaisitte myydä itsenne täydellisesti Jeesukselle Kristukselle ja Hänen Sanallensa, niin kohottaisitteko kätenne. Nyt joku, joka ei vielä ole kohottanut kättään. Jumala siunatkoon sinua. Jumala siunatkoon sinua. Sanokaa se vain. Jumala siunatkoon sinua, rouva.

¹⁹⁹ Te ette tiedä hetkeä, jolloin joku saattaa kohottaa kätensä. Te sanotte: “Mitä eroa siinä on, veli Branham?” Se on ero kuoleman ja Elämän välillä.

²⁰⁰ Jos tuo käsi on kohonnut, ja te todella tarkoitatte sitä, silloin siellä vierellänne on Joku. Mikä Se on? Se on tuo Valo, josta minä puhun. Se on tuo Valo, joka sanoo teille: “Minä olen ollut väärässä. Minussa on maailmaa. En halua sitä enää. Minä kohotan käteni.” Se on todistus.

²⁰¹ Muistatteko, mitä kohotetut kädet merkitsevät? Jokaisella kielellä Taivaan alla kohotetut kädet merkitsevät antautumista, se on antautumisen merkki. Kun te kohotatte kätenne armeijassa, missä tahansa te kohotatte kätenne, se on kansainvälinen merkki antautumisesta.

kuin oli Nooan päivinä, niin että Jumala oli pahoillaan siitä, että oli koskaan tehnyt ihmisen. Hän sanoi: “Minä tulen hävittämään ihmiset maan pinnalta.” Ja me olemme jälleen tulleet uudestaan tuohon aikaan.

¹⁹⁰ Huomatkaa. Mutta Hänellä on pieni Seurakunta, jonka Hän haluaa ottaa. Hänellä on monia tuhansia, jotka lepäävät, nukkuvat maan tomussa, ensimmäinen vartio, toinen, kolmas neljäs, viides, kuudes. Ja tämä on seitsemäs vartio. Ja tuon vartion aikana Hän löysi viisaita neitsyitä, neitsyitä, joilla oli öljyä lampuissansa, ja niitä, joilta öljy oli loppunut. Öljy on symboli Pyhästä Hengestä. Jos et ole löytänyt Öljyä lampustasi tänään, veljeni, sisareni, niin miksi et ottaisit Sitä, Jumalan suurinta Joululahjaa?

¹⁹¹ Te tiedätte, kuinka me tänään hankimme suuria hienoja lahjoja, joiden käärimiseenkin jo tarvitaan kolme dollaria, kun siihen pannaan kaikenlaisia koristeita. Ja monta kertaa te ajattelette, että se on valtavan hieno lahja. Eräässä kaupassa, tässä yhtenä päivänä, keskusteli kaksi naista siitä, mitä he ostaisivat isälleen. Toinen sanoi sisarelleen: “Mitä sinä tulet ostamaan isälle?”

¹⁹² Tämä vastasi: “Minä ostan hänelle korttipakan ja kartongin savukkeita.”

¹⁹³ Toinen sanoi: “Minulla on hänelle iso pullo viskiä, ja minä tulen käärimään sen lahjakääreeseen.” Katsokaahan, koristeltu ulkopuoli ei ilmaise sitä, mitä sisäpuolella on. Näettehän?

¹⁹⁴ Mutta Jumalalla on Joululahja teille tänä iltana. Hän kääri Sen seimeen. Ulkopuolella ei ollut kovinkaan paljoa, mutta sisäpuolella on Iankaikkinen Elämä. Ettekö te haluaisi tämän Pyhän Hengen ilmiön tulevan elämäänne tänä iltana ja johtavan teidät Iankaikkiseen Valoon?

Kumartakaamme päämme hetkeksi.

¹⁹⁵ Tässä hiljaisessa hetkessä, tämä pieni katkonainen sanoma, jos voisin sitä joulusanomaksi kutsua. Jos te todella uskotte sen olevan Totuuden, ettekä vielä ole löytänyt tuota Iankaikkista Valoa, jos ette vielä koskaan ole antaneet suuren Pyhän Hengen johtaa itseänne tuohon Valoon, niin ettekö juuri nyt sanoisi sydämessänne: “Herra Jeesus, minä haluan löytää tuon Valon. Minä en välitä siitä, mitä joku muu sanoo. Se olen minä, minä haluan löytää tuon Valon.” Kohottaisitteko nyt kätenne, kun pääenne ovat kumarrettuina? Kohottakaa kätenne ja sanokaa: “Rukoile puolestani, veli Branham, minä totisesti haluan löytää tuon Valon.” Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua. Ja Jumala siunatkoon sinua, rouva. Jumala siunatkoon sinua, herra. Vieläkö joku kohottaisi kätensä ja sanoisi: “Minä haluan. Minä haluan Jumalan Joululahjan.” Jumala siunatkoon sinua, herra, ja sinua rouva. Sanoisiko vielä joku: “Minä haluan Jumalan Joululahjan. Lähetä Se minulle, Herra, minä en välitä siitä, millainen se on, tuleeko Se tallin seimessä, tai siitä, kuinka vähän

¹⁹ Nämä viisaat miehet. Meillä on tässä ajatus, ja perimätieto kertoo meille, että siellä oli kolme viisasta miestä, mutta kuitenkin me emme tiedä, onko se totta. Raamattu ei puhu mitään “kolmesta” miehestä. Joka tapauksessa minulla on ollut etuoikeus palvella Intiassa, mistä he tulivat, ja siellä he kulkevat kolmen ryhmässä. Me näemme heidän yhä tekevän niin. Siitä ei ole pitkäaikaa aikaa, kun olin Intiassa. Ja siellä te näette heidän istuvan päiväsaikaan kaduilla turbaanit päänsä nojaten toisiansa vasten jonkinlaisessa päiväunessa. He eivät kuitenkaan istu maassa, vaan he istuvat kyykyssä. Uskoisin, että siitä syystä me uskomme, että siellä oli kolme viisasta miestä, koska he kulkevat kolmikkoina.

²⁰ Ja he sanoivat: “Me olemme nähneet Hänen Tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.” Toisin sanoen: “Me olemme nähneet Hänen merkkinsä tätä ajanjaksoa varten”, jossa he elivät. Niin oli profetoitu.

²¹ Katsokaahan, minä uskon, että Jumalan Sana on Iankaikkinen, sillä: “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme.” Niinpä Sanaa ei voida koskaan muuttaa, Se on Iankaikkinen. Se on Jumala itse Raamattuna, Jumalan Sanana, painetussa muodossa.

²² Hänen täytyy tuomita seurakunta jonkun mittapuun mukaan. Eikä Hän voi tuomita sitä jonkun meillä olevan järjestelmän mittapuun mukaan, koska jokainen meidän systeemeistämme on ihmistekoinen. Ja teidät täytyy tuomita. Sitten jos haluatte olla eri mieltä ja sanoa: “Ei, minä uskon sinun olevan väärässä siinä, veli Branham. Minä uskon, että meidän on oikeassa.” Ja joku toinen mies sanoisi: “Ei, vaan meidän on oikeassa.” Kumpi silloin niistä on oikeassa, kun niitä on olemassa yli yhdeksänsataa erilaista järjestelmää? Niinpä Jumala ei voi tuomita seurakuntaa yhdeksänsadan erilaisen toisistaan eroavan systeemin perusteella.

²³ Mutta tulee olemaan Yksi. Hän sanoi, että Hän tulisi “tuomitsemaan maailman Kristuksen, Jeesuksen Kristuksen kautta.” Ja Kristus on Sana, ja sen vuoksi meidät tullaan tuomitsemaan Jumalan Sanalla.

²⁴ Nyt Jumala ei tee mitään ennen kuin Hän ensin näyttää merkin. Hän ei ole syyllistynyt siihen, että Hän olisi koskaan tehnyt mitään, ilman ettei Hän olisi ilmoittanut siitä ensin oman merkkinsä avulla.

²⁵ Ja nämä viisaat miehet sanoivat: “Me olemme nähneet Hänen Tähtensä idässä.” He olivat idässä, kun he näkivät Sen, ja se tapahtui Babylonissa, joka on itään Jerusalemista, ja kaksi vuotta myöhemmin he olivat lännessä ja sanoivat: “Ja me olemme tulleet palvomaan Häntä.”

²⁶ Kristillinen traditio saa meidät uskomaan, että nuo viisaat miehet tulivat pienen vauvan luo, joka makasi seimessä. Niin ei ole. Kirjoitus on sitä vastaan.

Kirjoitus sanoo: “He tulivat nuoren lapsen luo”, eivät vastasyntyneen luo. Herodes tappoi kaikki kaksivuotiaat ja sitä nuoremmat lapset. Näettekö, heidän täytyi matkata kameleilla päästäkseen sinne, ja kesti kaksi vuotta kulkea tuo matka yli Tigris-virran. “Me olemme nähneet Hänen Tähtensä”, silloin kun he olivat idässä, “ja olemme tulleet länteen palvomaan Häntä.”

²⁷ Huomatkaa nyt, joulun on nyt muuttunut. Todellinen joulupäivä, siitä tultaisiin väittelemään, koska me emme tiedä sitä. Se tapa, miten me otamme joulun, jos koskaan olette tutkineet sitä, on se, että me otamme roomalaiskatolisen kirkon käsityksen siitä, milloin joulun oli. Tosiasiassa Kristus ei voinut syntyä joulukuun 25. päivänä sen mukaisesti, mitä Kirjoitukset sanovat, koska siihen aikaan Juudeassa oli yhdeksän metriä lunta, eikä siellä voinut olla paimenia kedolla ja niin edespäin, joten silloin se olisi ollut vastoin koko luontoa. Hän tuli luonnon mukaisesti.

²⁸ Koska Jumalalla on laki, ja noita lakeja ei voida muuttaa. Kun aurinko laskee, te ette voi sanoa: “Se ei enää tule nousemaan.” Se tulee nousemaan. Kesä, talvi, ja niin edelleen, ne ovat luonnon lakeja, jotka Jumala on asettanut järjestykseen. Ja joka ainoa niistä toimii täydellisesti.

²⁹ Mutta ehkä Hän syntyi huhti- tai toukokuussa, koska Hän oli Karitsa, ja kaikki asiat todistivat, että Hän tulisi olemaan Karitsa. Siitä syystä Hän syntyi seimessä, tallissa, eikä jossakin talossa, koska karitsat syntyvät ulkona talleissa heinien päällä eikä talleissa. Kun Hänet vietiin ristiinnaulittavaksi, Häntä johdettiin. Muistakaa, te johdatte lampaita. Kun me menemme tänne teurastamoon, heillä on siellä vuohi tai joku, joka johtaa lampaita, sillä lampaat eivät mene itsestensä, niitä täytyy johtaa. Hän oli Karitsa kaikin tavoin, joten luonnon mukaan Hänen täytyi syntyä silloin, kun karitsat syntyvät, ja se tapahtuu huhtikuussa, näettekö, joten Hänen on täytynyt syntyä suunnilleen siihen aikaan.

³⁰ Mutta sitten kun kristillisyys ja roomalaisuus sekoittuivat Nikeassa, roomalaisen aurinkojumalan Jupiterin syntymäpäivä oli joulukuun 21. ja 25. päivän välisenä aikana, jolloin he juhlivat aurinkojumalan syntymäpäivää. Niinpä he sekoittivat roomalaisen pakanuuden ja kristillisyyden ja sanoivat: “Tehkäämme siitä Jumalan Pojan syntymäpäivä ja silloin me voimme kaikki juhlia sitä yhdessä.” Katsokaahan, järjestöt ovat aina tehneet kompromisseja Totuuden kanssa. Joka kerta on ollut niin.

³¹ Niinpä me näemme tänään, että he ovat ruiskuttaneet sinne kaikenlaista, niin että kaikki meidän pyhäpäivämme ovat saastutettuja. Meidän Pääsiäisemme, se ei enää ole Kristuksen ylösnousemuksen muisto, vaan se on jonkinlainen pääsiäispupu tai uusi hattu tai vaaleanpunainen ankka, eikä niillä ole mitään tekemistä Kristuksen ylösnousemuksen kanssa sen enempää, kuin

näettekö, lakkaisimme kaikesta tästä lahjojen antamisesta toisillemme, kaikesta tämän maailman mielettömyydestä ja vain ottaisimme pois tieltä oman ylpeytemme ja asettaisimme sen maahan ja murskaisimme jalkojemme alle ja sanoisimme: “Herra Jeesus, opasta minut tuohon täydelliseen Valoon.” Tarkatkaa silloin, miten tapahtuisi jotakin Yliluonnollista. Pyhä Henki on tuleva esiin ilmiömaisella tavalla. Näettehän?

¹⁸³ He jatkoivat eteenpäin ja seurasivat Yliluonnollista. Ja minkä he jättivät taakseen? He seurasivat tuon päivän Taivaallista Merkkiä, muistakaa nyt, Se oli taivaallinen, Jumalan antama Merkki. Uskotteko te kaikki, että se on totta? Se oli taivaallinen, Jumalan antama Merkki. He seurasivat tuota Merkkiä, kunnes he löysivät lihaksi tehdyn Sanan. Uskotteko te, että Hän oli lihaksi tehty Sana? Tuolle päivälle luvattu taivaallinen Merkki johti heidät lihaksi tehtyyn Sanaan.

¹⁸⁴ Veli, sisar, Hän tulee tekemään samalla tavoin tänä iltana. Tämä suuri Taivaasta tullut Merkki, joka meillä on, Pyhä Henki, joka elää keskuudessamme, seuratkaa Sitä. Jotakin liikkuu sydämissänne: “Tiedän, että minun tulisi vastaanottaa Se. Tiedän, että minun tulisi tehdä enemmän kuin vain liittyä seurakuntaan.”

¹⁸⁵ “Minä menestyn niin hyvin liike-elämässä.” Veli, tiedätkö, että jonakin näistä päivistä saattaa sydänkohtaus tulla kello neljältä aamulla, ja sinun on jätettävä liike-elämä? Minne sinä sitten menet sen jälkeen?

¹⁸⁶ [Tyhjä kohta nauhassa.] ... omassa lihassanne on vahvistettu, että te olette henkilö, joka on syntynyt Pyhästä Hengestä. Ettekö te rakastaisi omistaa sitä? Eikö se olisi suurin joululahja, minkä kukaan voisi saada? Iankaikkisen Elämän lahja. “Niin Jumala rakasti maailmaa, että Hän antoi ainosyntyisen Poikansa, ettei kukaan, joka uskoo Häneen, kuolisi, vaan että hänellä olisi Iankaikkinen Elämä.”

¹⁸⁷ “Me olemme nähneet Hänen Tähtensä idässä ja olemme tulleet palvomaan Häntä.”

¹⁸⁸ Sivilisaatio on kulkenut auringon mukana idästä länteen. Me olemme nyt Länsirannikolla, itä ja länsi ovat kohdanneet, me emme voi mennä yhtään pidemmälle. Vanhin sivilisaatio on Kiina, suoraan maapallon toisella puolella.

¹⁸⁹ Ja synti on kulkenut sivilisaation mukana. Tiedän, että on kovaa sanoa tämä. Mutta veli, sisar, jopa ihmisten sydänten ajatukset tai aikomukset, Hengen voitelema mies voi kestää, ja te olette tarkanneet sitä ja nähneet sen tapahtuvan muille. Te seisotte ja tarkkaatte henkilöä, annatte heidän vain sanoa sanan tai kaksi, ja siinä se on, näettekö, se saa kiinni tuon voitelun, joka heillä on. Kaikki ihmisten ajatukset ovat jatkuvasti pahoja. On aivan samalla tavoin

pois sieltä, tuo Valo ilmestyi jälleen. Tuo Yliluonnollinen alkoi liikkua heissä jälleen. Oi! Nuo tietäjät jättivät heidän järjestelmänsä ja alkoivat seurata Yliluonnollista. Niinpä sen jälkeen, kun he olivat tulleet ulos sieltä, tapahtui, että tuo Yliluonnollinen Valo Taivaasta ilmestyi heille uudestaan.

¹⁷⁸ Niin kauan kuin te olette sidottuja tuohon uskomattomien joukkoon, te ette koskaan kykene näkemään Sitä. Te tulette olemaan sokeita kuin yölepakat. Leikatkaa itsenne irti kaikesta, oli se sitten isä, äiti, sisar, veli, kirkkokunta, tai mikä se sitten onkin. “Hän, joka ei jätä kaikkea, mitä hänellä on, ja seuraa Minua, hän ei ole edes sen arvoinen, että häntä kutsutaan Minun omakseni. Hän, joka laskee kätensä auralle, ja aloittaa, ja kääntyy katsomaan taakseen, ei ole arvokas auralle.” Veli, sisar, sallikaa minun sanoa teille, että on olemassa aito, todellinen kristillisyyden Valo, joka loistaa tänä iltana. Se on Jeesus Kristus, sama eilen, tänään ja ikuisesti. Leikatkaa itsenne irti kaikesta! Ja Hän on Sana. Hän on aina Sana. Jumalan Sana on täydellisesti oikein. Se ei perustu yksityiseen tulkintaan.

Te sanotte: “Se merkitsee tätä.”

¹⁷⁹ Se merkitsee juuri sitä, mitä Se sanoo. Raamattu sanoo: “Se ei perustu mihinkään yksityiseen tulkintaan.” Jos Se sanoo: “Musta on mustaa, ja valkoinen on valkoista”, niin juuri on. Se on lopullista. Se on Absoluutti. Ja jokainen, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, on sidottu Siihen, riippumatta mistään, mikään ei tule erottamaan häntä Siitä. Hän on sidottu Sanaan, koska Se on Kristus. Kristus on Sana. Ja Kristus ei voi valehdella Sanansa suhteen, sillä Hän on tuo Sana.

Te sanotte: “No niin, minä tiedän, että Hän on sanonut Sen, mutta...”

¹⁸⁰ Siinä ei ole mitään “muttaa” eikä mitään muutakaan, joka koskisi sitä. Hän vain sanoi, että Se oli sillä tavalla, ja niin Se on. Eikä Hän voi muuttaa Sitä. Hän on muuttumaton. Hän sanoi: “Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani eivät milloinkaan katoa pois, Ne eivät tule koskaan pettämään.” Se tulee olemaan juuri siellä Sen omana aikanaan. Siellä tulee silloin olemaan joku, joka saa Sen loistamaan. Niin se on.

¹⁸¹ Ja Jumala oli puhunut tuon Sanan, että tämä Poika tulisi olemaan siellä, ja siellä Hän oli ja sai Sen loistamaan. Siellä oli tuo taivaallinen Vieras, ja he tarkkasivat Sitä ja löysivät Sen. Niinpä he jättivät tuon vanhan uskontunnustuksen ja lähtivät jälleen seuraamaan Yliluonnollista. Kuinka he iloitsivatkaan! Raamattu sanoo, että “he iloitsivat ylenpalttisen suurella ilolla, kun he näkivät tuon Valon ilmestyvän uudelleen.”

¹⁸² Oi, veli, sisar, jos jokainen teistä, jos jokainen meistä, myös minä ja jokainen meistä, vain voisi panna syrjään kaiken tämän joulurihkaman,

joulupukillakaan Jeesuksen Kristuksen syntymän kanssa. Mutta niin maailmassa on! Ja kaupallinen maailma on saanut kaiken sellaiseen sekasotkuun, että Jumala on oikeutettu polttamaan koko asian. Ja Hän tulee tekemään sen, Hän lupasi tehdä sen. Ja sen täytyy tulla tähän sekasotkuun, jotta Hän voisi... Sille ei ole enää mitään toivoa, se on mennyt.

³² Mutta niin kuin sanoin, tässä pimeyden ajassa kristittyjen pitäisi yhä pitää esillä Valoa, joulun Totuutta siitä, että se on Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, syntymä. Salaman välähdys pimeällä, pilvisellä, vihaisella taivaalla osoittaa, että valoa voi olla pimeän ajan keskellä.

³³ Tästä puhun tänä iltana. Se saattaa näyttää hieman epätavalliselta, ja erikoisesti nämä muistiinpanot ja raamatunpaikat, jotka olen kirjoittanut tänne, ja joihin tulen viittaamaan, koska monet kirjoittavat muistiin raamatunpaikkoja ja niin edelleen. No niin, se on hieman epätavallista. Mutta haluan teidän aina pitävän mielessänne että Jumala on epätavallinen, Jumala tekee epätavallisia asioita. Meissä on vikana tänään se, että me totumme tavallisiin asioihin, niin että, kun jotakin epätavallista tapahtuu, se on meille niin vierasta, että me emme tiedä, mitä on tapahtunut. Jumala tekee epätavallisia asioita. Ja kuka tahansa, joka koskaan on lukenut Raamattua, tietää, että Jumala tekee asioita harvinaisella tavalla.

³⁴ Ja muistakaa, tämä Hänen Poikansa syntyminen on kokonaan Jumalan itsensä ennalta järjestämä. Milloin sen tuli tapahtua ja miten, sen kaiken oli Jumala itse ennalta järjestänyt.

³⁵ Panitteko merkille, että sen täytyi tapahtua juuri tämän kuningas Herodeksen aikana, joka ei ollut mitään muuta kuin murhaaja, joka tappoi kaikki nuo pienet lapset, niin että voisi täytyä se, mistä Herran profeetta oli puhunut ja sanonut: “Raamassa Raakel itkee lapsiansa, eikä niitä enää ole.” Katsokaahan, täytyi olla murhanhimoisen kuningas täyttämään tuo profetia, joka oli puhuttu monia satoja vuosia ennakkoon. Mutta kun Jumala puhuu Sanan profeettansa kautta, sen täytyy tapahtua, jos se on Jumalan Sana. Ei ole väliä sillä, kuinka kauan Se viipyy, sen kuitenkin täytyy tapahtua, koska Se on Siemen. Jeesus sanoi, että Jumalan Sana on Siemen, jonka Kylväjä kylvi. Niinpä Sen täytyy tuottaa oma hedelmänsä Sille kuuluvana ajankohtana. Ja nyt tämän murhanhimoisen kuninkaan täytyi olla tuona aikana tappaakseen nuo lapset.

³⁶ On eräs toinen asia, jonka haluamme huomioida. Juuri tuona aikana ihmiset täytyi panna verolle. Ja kun se tapahtui, se pakotti Joosefin ja hänen vaimonsa (hänen kihlatun vaimonsa, Marian) menemään takaisin Betlehemiin.

³⁷ Jumala tietää, miten asiat tulee tehdä. Hän panee jopa vihollisen teot ylistämään itseään. Kun me joskus ajattelemme, että “meidän täytyy tehdä tätä,

ja tehdä tuota” saadaksemme kellon tikittämään oikein. Mutta Jumalan ajannäyttäjät tikittää täydellisesti, ja Jeesus tulee olemaan täällä juuri oikeaan aikaan. Hän ei tule olemaan sekuntiakaan myöhässä. Kaikki tulee tapahtumaan aivan tarkalleen sillä tavoin, kuin Jumala on sanonut. Niinpä, teemmekö sen vai emme, se tulee olemaan täällä joka tapauksessa, koska Jumala on puhunut sen, ja niin tulee olemaan.

³⁸ Nyt me näemme verotuksen kohdalla, että Herodes käski kaikkia, jotka olivat eksyneet syntymäpaikoiltaan pois, palaamaan sinne. Hän ajatteli tekevänsä jotakin suurta tehdessään tämän eikä hän tiennyt toimivansa tarkalleen sopusoinnussa Jehovan kanssa. Kuinka monet papit mahdollisesti kiroisivatkaan Herodesta tuona aikana Herran Nimessä! Kuinka monet ehkä salaa sanoivatkaan: “Tämä roomalainen... Jos me vain saisimme hänet käsiimme, me tekisimme niin-ja-niin, ja niin”, tietämättä, että se kaikki tapahtui tarkalleen Jumalan suunnitelman mukaisesti.

³⁹ Joskus, tänä aikana, me kiroamme kommunismia ja kaikkia näitä asioita, joiden arvelen ansainneen sen. Mutta jos te vain tietäisitte totuuden, että se toimii tarkalleen Jumalan kädessä tehden aivan tarkalleen sen, mitä Hän sanoi sen tulevan tekemään. Hänen täytyy nostaa esiin jotakin hävittämään Babylon maan päältä, ja nyt Hänellä on työkalu käsissään. Lukekaa vain Kirjoituksia, siellä on kirjoitettuna, mitä Hän sanoi tulevansa tekemään.

⁴⁰ Ja jos nuo tuon päivän saarnaajat olisivat vain lukeneet ja tutkineet Sanaa, he olisivat tienneet, mitä täytyi tapahtua.

⁴¹ Nyt me näemme tämän suuren verotuksen suhteen, että kuningas määräsi kaikki ihmiset palaamaan syntymäpaikalleen henkilöön katsomatta. No niin, näyttää hirvittävältä asialta, että tuon pienen naisraukan siinä raskauden tilassa, missä hän oli, täytyisi tehdä tuo matka. Tänään me tuskin ajattelisimme vievämme häntä ambulanssillakaan. Ja hänen oli pakko tehdä se. Jos te koskaan olette olleet Palestiinassa ja olette nähneet, millaista tietä hänen täytyi kulkea noiden suurten graniittilohkareiden lävitse siellä ylhäällä, ja pienen muulin selässä. Ei ole väliä sillä, kuinka pahaa se oli, ja kuinka julmalta se näytti, kuninkaan määräys oli, että jokaisen täytyi tehdä se, nuoren tai vanhan, valmistautuneen tai valmistautumattoman. Heidän täytyi tehdä se joka tapauksessa.

⁴² Ja joskus me ajattelemme, että meidän taakkamme. Voin sanoa tämän tähän väliin, että joskus me ajattelemme oman taakkamme olevan niin raskaan, ettei ole olemassa mitään senkaltaista koko maailmassa. Tiedättekö te, että kaikki nuo asiat ovat teidän parhaaksenne? Ne ovat kaikki muovaamassa ja valmistamassa teitä. Profeetat ja viisaat, heitä muovattiin erämaan takaosassa, kuumassa, paahtavassa auringossa ahdistusten, koettelemusten ja vainojen

ylitse, he eivät tiedä siitä mitään. Mutta kuitenkin Hän täyttää Sanansa sillä tavalla. Sitä se on. Me saamme itsemme niin sekaisin näiden suurien, valtavien asioiden kanssa, emmekä voi liikkua. (Jumala, leikkaa meidät irti noista asioista, voidaksemme nähdä, missä hetkessä me elämme.) Vaikka Jumalan täytyisi jälleen työskennellä unen kautta, voi Hän paljastaa sen teille. Varmasti, Hän voi. Me elämme viimeisissä päivissä. Kuunnelkaa nyt. Oi!

¹⁷³ Heillä ei ollut vastausta tuon salaperäisen Valon suhteen, heidän päämajoillaan ei ollut sitä. Samoin ei heillä myöskään ole sitä tänään. Niinpä mitä he tekivät? He pyysivät noutamaan Jumalan Sanan. Siinä on ideaa. He sanoivat: “Katsokaamme sitä Jumalan Sanasta voidaksemme nähdä, mitä nämä asiat ovat.” Ja he pyysivät katsomaan Jumalan Sanasta. Nuo tietäjät olivat älykkäämpiä kuin monet ihmiset tänään. Tietäjät näkivät, Jumalan Sanan mukaisesti, että heillä ei ollut vastausta, eivätkä he tulisi saamaan sitä. Aamen. He totesivat, ettei se ollut edes oikea kaupunki, se ei ollut edes oikea paikka. Hänen tuli syntyä Juudean Betlehemissä. Aamen. Vähäisimmässä ja nöyrimmässä niiden kaikkien kesken, tuossa pienen pienessä paikassa eikä tässä suuressa itsetehostetussa paikassa. Viisaat miehet huomasivat sen nopeasti. Jumalan Sana paljasti sen, että heillä ei ollut sitä, eivätkä he tulisi saamaan sitä sieltä, joten he lähtivät ulos tuosta sekasotkusta. Jos me vain osaisimme tehdä samoin! Heitä varoitettiin unessa. Ja he lähtivät ulos tuosta sekasotkusta. He jättivät sen heille, halleluja! He jättivät sen.

¹⁷⁴ Sen jälkeen kun he olivat tulleet ulos tuosta sekasotkusta, Yliluonnollinen ilmestyi jälleen heille. Siinä se on. Sen jälkeen kun he olivat leikanneet itsensä irti noista asioista. Sen jälkeen kun he olivat tulleet ulos kaikesta tuosta sekasotkusta, hälinästä ja väittelystä, sieltä, missä kaikki suuret päämajat olivat, kaikki suuret ylipapit ja jumaluusopin tohtorit, joilla oli Ph.D., jotka kävelivät siellä ympäriinsä valtavan suurissa, korkeissa turbaanihuissaan, jotka estivät heitä näkemästä Sitä. Senkaltaiset asiat sokaisevat paljon ihmisiä, suuria nimiä, tunnettuja suurmiehiä.

¹⁷⁵ Monet heistä sanoivat: “No niin, ei ole mitään tuon kaltaista asiaa. Neljäänsataan vuoteen me emme ole kuulleet mistään tuollaisesta. Mikä noilla hulluilla ihmisillä on vikana? Lähettäkää heidät takaisin Intiaan, minne he kuuluvat.”

¹⁷⁶ “Mitä? Mitä Jumalan Sana sanoo Siitä? Hän sanoo: ‘Sinä Juudean Betlehem, etkö sinä ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa? Mutta sinusta on tuleva...’ Oi, mehän olemme väärässä paikassa”, he sanoivat. “Me emme tule liittymään yhteen minkään tämän kaltaisten asioiden kanssa.”

¹⁷⁷ Niinpä he käänsivät kamelinsa ympäri ja lähtivät pois sieltä. Jumala siunatkoon heitä. Ulos sieltä he lähtivät. Ja niin pian kuin he olivat päässeet

se tulee olemaan. Älkää murehtiko, se tulee olemaan. Jumala on sanonut niin, joten siinä kaikki. Kello tikittää eteenpäin. Kyllä vaan. Mutta tänään me näemme, kuinka nuo suuret...

¹⁶⁶ Miksi kommunismi tulee? Miksi se on nielemässä maailmaa? Kuinka voi yksi prosentti venäläisistä tehdä sen? Kaikki mitä siellä, on kommunismia. Yhdeksänkymmentäyhdeksän prosenttia on yhä kristittyjä. Yksi prosentti venäläisistä hallitsee melkein koko itäistä maailmaa. Kommunismi. Miksi? Miksi se voi tehdä niin? Koska Raamattu sanoo, että se tulisi tekemään sen. Jumalalla on vastaus siihen.

¹⁶⁷ Mutta katsokaahan, nyt me yritämme taistella sitä ja tätä vastaan. Ja juuri sitä Asiaa, jonka Jumala on lähettänyt meille tarkkailtavaksi, sitä me emme näe.

¹⁶⁸ He olivat... Siellä he yrittivät päästä selville, minkälaisia nappeja heidän pitäisi käyttää vaatteissaan, ja kuka tulisi olemaan heidän pääpuhujansa seuraavassa konferenssissa, ja niin edelleen, jotakin siihen tyyliin.

¹⁶⁹ Ja tässä nämä viisaat miehet tarkkasivat Taivaallista Valoansa, kun he olivat matkalla sinne, ja he sanoivat: "Kun me tulemme Jerusalemiin, niin he tulevat kertomaan meille, mikä tämä taivaallinen, salaperäinen, yläpuolellamme oleva Valo on, joka johtaa meitä." Ja ylös ja alas katuja he kulkivat huutaen: "Missä Hän on? Missä on syntynyt Hän, juutalaisten Kuningas? Me näimme Hänen Tähtensä idässä. Me olemme tulleet palvomaan Häntä. Meillä on kultaa, suitsuketta ja kaikkea muuta Häntä varten. Missä Hän on? Missä Hän on?"

¹⁷⁰ He sanoivat: "Mitä? Missä on kuka?" Samoin se on tänään. "Oi, ei sellaisia asioita tänään tapahdu", he sanovat.

"Oi, kun aurinko laskee, me näemme salaperäisen Valon."

"Me emme ole nähneet Sitä."

"Kysykäämme tornissa olevalta vartiomieheltä."

"Oletko sinä nähnyt jonkinlaista salaperäistä Valoa?"

"Mitä te oikein tarkoittatte?"

"Oletko nähnyt mitään salaperäistä...?"

¹⁷¹ "En! Mikä teillä oikein on vikana?" Näettekö, heillä ei ollut vastausta.

¹⁷² Heillä ei ole sitä myöskään tänään! He eivät tiedä, mitä nämä asiat ovat, vaikka heidän tulisi tietää se, vaikka näiden seurakuntien suurten johtajien tulisi olla tietoisia näistä asioista. Mutta Jumala työskentelee aina vähemmistöjen kanssa, ja se on niin nöyrää, että se menee heidän päitensä

kautta. Ja nämä asiat, joita meillä on tänään, meille ei tapahdu mitään, mitä ei olisi tapahtunut muille kristityille aikaisemmin. Muidenkin kristittyjen täytyi seistä samanlaisessa pimeyden hetkessä kuin tämäkin on, ja heitä jopa syötettiin leijonille. Se oli heidän todistuksensa.

⁴³ Ja sitten jos meidän arvovaltaamme hieman loukataan, tai sitä, mitä me ajattelemme olevamme: "No niin, minä kuulun siihen-ja-siihen, tähän kirkkoon, tiedättehän. Pelkään häpeää, jos minä..."

⁴⁴ Älkää pelätkö todistustanne Jeesuksen Kristuksen puolesta! Levittäkää Valoanne! Seiskää vakaumuksessanne, että "Hän on Jumalan Poika. Eikä tämä ole mikään joulupukin vierailuyö, vaan me juhlimme Jeesuksen Kristuksen syntymää." Näettekö? Nyt me huomamme, että nuo asiat on tehty.

⁴⁵ Oletteko koskaan nähneet heidän valmistautuvan valamaan kelloa, jotakin kuuluisaa kirkonkelloa tai jotakin, jonka täytyy kumahtaa määrättyllä tavalla? Katsokaahan, jos te soitatte kelloja, tarvitaan jokin määrätty sointu jokaista kelloa varten. Ja siinä tarvitaan kutakin kellon varten erilaisia materiaaleja kuten niin-ja-niin paljon messinkiä, niin-ja-niin paljon terästä ja muita malmeja. Jos se on vain pelkkää messinkiä, se ei soi oikein. Siihen täytyy sekoittaa kaikenlaisia metalleja, jotta se soisi oikeassa sävyisenä. Ja tuo mies, joka on valmistanut muotin, tietää tarkalleen, kuinka paljon mitäkin metallia tarvitaan, jotta tuolla kellolla olisi tuo äänenväri.

⁴⁶ Jumala on meidän suuri Kellonvalajamme. Hän on suuri Puhdistuspätsi, ja Hänen täytyy panna nämä asiat meidän yllemme, nämä koettelemukset ja vainot ja muut asiat, ja muovata ne yhteen, jotta Hän saisi meidän todistuksemme soimaan oikeaan aikaan ja oikealla nuotilla, jollaisella Hän haluaa meidän soivan jonakin määrättyinä päivinä.

⁴⁷ Me olemme erilaisia. Meidät on kaikki valmistettu eri tavalla. Me näemme eri tavalla. Mutta me kaikki näemme yhden asian: Jeesuksen Kristuksen. Katsokaamme Häntä. Ja ainoa tapa, miten te voitte nähdä Hänet... Jos Hän näyttää tämän Sanan vastaiselta, silloin te ette näe Häntä, sillä Tämä on Hän. Niinpä, jos te näette jonkun uskontunnustuksen tai jonkun määrätyn kirkkokunnan, josta te ajattelette: "Minä kuulun siihen, ja se riittää." Jos se ei näytä tältä Sanalta, silloin te katsotte Siitä pois päin. Katsokaa Sanaan! Ja sitä me odotamme, Kristusta, Jumalan Sanan julkituomista. Hän on Jumalan Sanan vahvistaminen.

⁴⁸ Nyt, kaikki nämä suuret asiat, joita tälle parille tapahtui, ovat voineet näyttää hyvin oudoilta, mutta se kaikki yhdessä työskenteli parhaaksi.

⁴⁹ Tuo Joosefin uni, haluaisin nyt puhua siitä hetken. Minulla on siitä kirjoitettu raamatunpaikka tänne. Jumala on kaikkina aikoina ja kaikissa ajanjaksoissa puhunut omillensa ja paljastanut itsensä unien kautta.

⁵⁰ Nyt unet eivät ole varmoja. Kaikki unet eivät ole Jumalasta. Monilla ihmisillä on unia, ja heillä on kaiken kaltaisia unia. Ja jos te menette vuoteeseen illalla raskaan aterian jälkeen, te saatatte uneksia mitä tahansa. Teillä voi olla kuumetta, ja teillä voi olla kaiken kaltaisia painajaisia, ja niin edelleen, jotka eivät ole Jumalasta. Mutta kuitenkin, Jumala toimii ihmisten kanssa unien kautta.

⁵¹ Me näemme, kuinka Joosef, Jaakobin poika, jo varhain oli profeetta, ja siksi hän ymmärsi unia. Nyt, jos uni on tulkittu, siitä tulee näky, ja se on profetia.

⁵² Nyt me näemme myös, kuinka kuningas Nebukadnessarin ja Danielin aikana Jumala toimi ihmisten kanssa unien kautta, hengellisten unien kautta. Ja minä uskon, että meillä on niitä nyt. Kuinka voisinkaan todistaa sadoista ihmisistä, joilla on ollut unia, ja kuinka ne oli oikealla tavalla tulkittu, ja ne tapahtuivat tarkalleen!

⁵³ Mutta uni on jotenkin epätodellinen asia. Erään kerran ollessani tutkittavana, minulta kysyttiin unista. Ja nyt, uni nähdään, näin on meille kerrottu, kun te olette alitajuntanne tilassa. Henkilöllä on ensimmäinen tajunta, ja tässä ensimmäisessä tajunnassa teidän viisi aistianne toimivat, näettehän, maku, tunto, haju, kuulo ja näkö. Mutta kun te nukutte, nämä viisi aistia eivät ole toiminnassa, ja silloin te olette täällä alitajunnassanne, mikä on kaukana teistä, ja te olette siellä nähden unta. Mutta kun te tulette takaisin ja heräätte... Ilman epäilystä, täällä ei ole yhtään henkilöä, ilman että teillä ei joskus elämänne aikana olisi ollut unta, jonka te ette yhä muistaisi. Silloin siellä oli jokin osa teistä, jossakin, niin että tultuanne takaisin aisteihinne, te yhä muistatte sen. Se on saattanut olla vuosia sitten. Minä muistan unia, joita minulla oli ollessani pieni poika, ja minä yhä muistan ne, niinpä on pakko olla jotakin, jokin osa minusta oli jossakin. No niin, ne ovat unia, näettekö, jolloin te olette kaukana poissa aisteistanne. Sitten kun se tulee takaisin, ja te kerrotte unenne, jos se on Jumalasta...

⁵⁴ Voi olla olemassa unien tulkitsija. Raamattu sanoo: "Jos keskuudessanne on joku, joka on hengellinen, profeetta, niin Minä, Herra, tulen tekemään itseni tunnetuksi hänelle unien kautta ja tulen puhumaan hänelle näkyjen kautta."

⁵⁵ Nyt me näemme, että Joosef, Jaakobin poika, oli sen tyyppinen mies, että hän saattoi nähdä unia, jotka hän sitten tulkitsi. Hän saattoi selittää unia ja hän näki näkyjä. Se on kokonaisuudessaan Hengen työtä.

"Meillä on suuri sanoma."

"Mikä se on?"

¹⁵⁹ "Missä on Hän, joka on syntynyt, juutalaisten Kuningas? Mitä tämä salaperäinen Valo täällä merkitsee? Kuka, missä Hän on?" Ylös ja alas katuja nämä rikkaat miehet hienosti satuloituine kameleineen kulkivat ja huusivat: "Missä Hän on? Missä Hän on? Missä Hän on?" Mutta he tulivat toteamaan, etteivät he saaneet vastausta.

¹⁶⁰ Tuo suuri huuto tänään on: "Kommunismi on yllämme!" Oi, jokaisessa radiolähetyksessä lyödään aina kommunismia. Te voitte erottaa kommunismin, mutta ajan merkkiä te ette kykene erottamaan.

¹⁶¹ Jeesus sanoi: "Te tunnette taivaan merkit, mutta ajan merkkiä te ette erota."

¹⁶² Aina ollaan puhumassa: "Kommunismi! Kommunismi!" Teidän on parasta nähdä, että sen kanssa on jotakin muutakin.

¹⁶³ Missä ajassa me elämme? Mikä on tuo merkki, jonka Jumala sanoi näyttävänsä viimeksi, ennen kuin kaikki tapahtuu? Mitkä merkit Hän antoi? Israel on kotimaassaan. Viikunapuu on jälleen asettamassa itsensä ennalleen. Katsokaa, kuinka kaikki on tarkalleen linjassa. Ja seurakunta on Laodikean tilassa, Jeesus ulkopuolella, pakolaisena omasta seurakunnastansa aivan samoin kuin Daavid oli siellä Betlehemin yläpuolella ollessaan pakolaisena oman kansansa keskeltä. Pakolainen! Ja Raamattu sanoo, että Kristus viimeisinä päivinä olisi pakolainen oman kansansa keskuudesta. Siellä se on, Ilmestyskirjan 3. luvussa, siellä Laodikean ajanjaksossa, jossa me nyt elämme. Siellä Kristus on ulkopuolella kolkuttamassa ja yrittää päästä sisälle, pakolaisena oman kansansa keskuudesta.

¹⁶⁴ Juuri silloin nuo soturit vetivät esiin miekkansa, kun Daavid kaipasi juoda tuoretta vettä. Ja he taistelivat tiensä noin 25 kilometriä miesten lävitse voidakseen tuoda hänelle vettä juotavaksi. Ja Daavid kaatoi sen maahan juomauhrina!

¹⁶⁵ Kyllä, tämän päivän soturit, Jeesus haluaa hyvää juotavaa, vanhan helluntain tuoretta vettä. Nämä kirkkokunnalliset seisovat vedet tekevät Hänet sairaaksi. Ottakaa Jumalan Sana, vetäkää Se esiin ja leikatkaa tienne kaikkien näiden uskontunnustusten ja muiden asioiden lävitse, kunnes tulemme sille paikalle, missä on tuoretta vettä Häntä varten, niin että palvonta on todellista, totista aidosta sydäimestä lähtevää, niin että Hän voi vuodattaa alas itsensä ja saada Sanan elämään tässä päivässä. Hänellä tulee olemaan se. Hän sanoi, että Hän tulisi "palauttamaan entiselleen ihmisten uskon takaisin isien puoleen, se tarkoittaa lasten uskon takaisin isien puoleen." Malakia 4 lupaa sen tulevan, ja

¹⁵⁴ Ja kun te odotatte Sitä, kun te olette valmis vastaanottamaan todellisen joululahjan, Jumalan Kristus-Lahjan, Pyhän Hengen, te odotatte Sitä ja te tulette näkemään Sen. Se on taivaallinen Valo, jonka Jumala on lähettänyt alas Taivaasta, jotta Se todistaisi Jeesuksesta Kristuksesta.

¹⁵⁵ No niin, he eivät ottaneet kenenkään muun sanaa Siitä. Päiväsaikaan he olivat rauhattomia ja sanoivat: “Oi, voin tuskin odottaa. Kuinkahan paljon pidemmälle meidän tulee mennä? Luultavasti Jerusalemiin tai alas Pyhään Maahan, Palestiinaan, koska siellä profetia sanoi Hänen syntyvän. Niinpä me tulemme näkemään Sen, ennemmin tai myöhemmin.” Sitten tuli jälleen yö ja pimeys alkoi laskeutua.

¹⁵⁶ Muistakaa, Valo loistaa ainoastaan pimeydessä. Se on ainoa tapa, josta Se tunnetaan. Jos me koskaan olemme eläneet pimeässä ajassa, jossa miehet ja uskontunnustukset ovat vieneet ihmiset pois Jumalan Sanasta, niin sellainen on tänään, kun nämä kirkkokunnat ovat sitoneet heidät kaikenkaltaisiin muihin asioihin, mutta ei Jumalan Sanaan. Niin suuressa määrin, että he tulevat menemään Kirkkojen Neuvostoon ja senkaltaisiin asioihin ja liittävät itsensä yhteen kaikenkaltaisten uskomattomien kanssa. Vaikka Raamattu sanoo: “Kuinka voi kaksi vaeltaa yhdessä, elleivät he ole sopineet?” Ja meidän seurakuntamme ovat menossa senkaltaiseen asiaan! Varmastikin he ovat sokeita! Mutta juuri pimeässä hetkessä Valo tulee näkyviin. Silloin Valo loistaa.

¹⁵⁷ Ja he tarkkasivat Sitä. Ja yön tullen he iloitsivat ja sanoivat: “Jatka vain johtamista, johda länttä kohden, jatka yhä eteenpäin, opasta meidät tuohon täydelliseen Valoon.” Virtojen ylitse, aavikoiden halki ja kaikkialle vain haluten, että saisivat tulla tietämään Totuuden, he seurasivat Sitä ja halusivat löytää Totuuden.

¹⁵⁸ Ja katsokaahan, Jerusalemi ja Betlehem olivat samassa linjassa sieltä katsottuna, missä he seisoivat. Huomatkaa tämä. Oi mikä symboli, jos vain voitte käsittää sitä. Tässä on Betlehem, ja Jerusalemi on täällä. Ja sieltä, mistä nuo tietäjät tulivat, heidän täytyi tulla Jerusalemiin ennen kuin he tulivat Betlehemiin. Käsitätekö te sitä? Tuo suuri, itsetehty, kirkkokuntien päämaja, Jerusalemi, jossa kaikki kirkkokunnat kohtasivat toisensa. Suuri Neuvosto kokoontui siellä, tiedättehän. Niinpä kun nämä miehet tulivat tähän kaupunkiin, he ajattelivat: “Siellä se on! Jos joku voi tietää Siitä jotakin ja voi selittää meille tämän suuren salaperäisen Valon, niin niitä ovat kaikki nämä ylipapit. Siellä on jumaluusopin tohtoreita, Ph.D., LL.D., ja kaikkea muuta, he tietävät Siitä kaiken. Oi veli, Jerusalemi on näkyvissä! Menkäämme sinne, me olemme tulleet perille.” Ja suoraan sinne kaduille he ryntäsivät!

“Minne te olette menossa?”

¹⁵⁶ Nyt me myöskin näemme tässä, että kun mies on syntynyt näkijäksi tai näkee näkyjä, Jumalan täytyy kutsua siihen.

¹⁵⁷ Huomatkaa nyt, tässä on teidän alitajuntanne, luonnollinen, ja tässä on teidän ensimmäinen tajuntanne. Nyt teidän täytyy mennä ulos aisteistanne, viidestä aististanne, ja vaipua uneen mennäkseen sisälle alitajuntaanne, josta te sitten tulette takaisin aisteihinne. Se on unta.

¹⁵⁸ Mutta näkijän kohdalla molemmat tajunnat ovat suoraan toistensa kanssa. Te ette mene ulos näistä viidestä aististanne. Teillä yhä on viisi aistianne ja te vain seisotte katselemassa, mitä on tapahtumassa. Katsokaahan, te ette jätä aistejanne. Te olette juuri siinä tietoisina, missä te olette ja mitä te teette ja mitä te puhutte. Se on ennalta määrätty lahja. “Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumusta.” Näettekö, Jumala tekee sen. Te ette vaivu uneen. Te seisotte molemmat silmät avoinna ja katsotte eteenne ja näette sen. Ymmärrätekö? Ja näyt tietenkin ovat Jumalasta.

¹⁵⁹ Me nukumme tänään. Se on tänään vikana maailman kanssa, se nukkuu. Ja niin monet ihmiset rakastavat nukkumista. Mutta minä sanon tämän: Taivaassa ei ole vuoteita. Me emme nuku, kun me tulemme Taivaaseen, koska siellä ei ole lainkaan yötä. Siellä ei ole yötä, joten teidän ei tarvitse nukkua tultuanne Taivaaseen, ja tietenkään siellä ei ole vuoteita.

¹⁶⁰ Mutta huomatkaa, meidän tajuntamme, Jumala voi käyttää meidän jokaista osaamme, jos se on alistettu Hänelle. Kaikkea sitä, mitä me olemme, kun se on täydellisesti annettu Jumalan käsiin ja on alistettu Hänelle, Hän voi käyttää meitä unen kautta, Hän voi käyttää meitä puheen kautta, Hän voi käyttää meitä kaikkien aistiemme kautta. Ja kun kaikki se, mitä me olemme, on annettu Jumalalle, silloin Jumala voi käyttää sitä. Uskotteko te sitä? Katsokaahan, kun kaikki se, mitä me olemme, on alistettu Hänelle, silloin Hän voi käyttää sitä. Kun meidän koko olemuksemme on muuttunut, silloin kristityillä voi tänäkin päivänä olla hengellisiä unia, jotka merkitsevät jotakin, jotka voivat ennakolta kertoa heille asioita. Me tiedämme, että se on totuus.

¹⁶¹ Kun hengellinen uni on oikealla tavalla tulkittu, se vastaa näkyä. Ja mikä näky on? Näky on ennustus tulevasta tapahtumasta. Se kertoo ennalta asiat, ennen kuin ne tapahtuvat. Ja sillä tavalla Jumala aina vahvisti, oliko se totta vai ei, tai oliko tuo mies sitä (se oli Vanhassa Testamentissa), kun hänen oletettiin olevan profeetta, jos se, mitä hän sanoi, tapahtui. Silloin he tiesivät sen, jos tämä mies sanoi jotakin, ja jatkuvasti tapahtui sillä tavalla. No niin, tuo mies ei voi saada sitä kätten päälle panemisen kautta, tai häntä ei voida ravistella ja antaa jotakin lahjaa. Hän on syntynyt tuon lahjan kanssa. Se syntyi hänen kanssaan. Se oli hänessä jo, ennen kuin hän syntyi.

⁶² Katsokaa profeetta Jesajaa, joka profetoi Johanneksesta seitsemänsataa kaksitoista vuotta, ennen kuin hän syntyi, ja sanoi, että hän olisi ”huutavan ääni erämaassa”.

⁶³ Katsokaa Jeremiaa, kun hän oli vielä äitinsä kohdussa, Jumala sanoi: ”Minä tunsin sinut ja pyhitin sinut ja määräsin sinut profeetaksi kansakunnille.” Näettekö? ”Lahjat ja kutsumukset ovat ilman katumista.”

⁶⁴ Ja te voitte vain olla, se voi työskennellä ainoastaan, kun siellä on jotakin, minkä kanssa se voi työskennellä. Kuten jos oikealle kädelle on työtä, ja teillä on oikea käsi, silloin antakaa sen työskennellä Jumalan Valtakunnalle. Jos teillä on silmät, joilla katsella, katsokaa silloin oikeita asioita, tai huulet, ääni, jolla puhua, puhukaa silloin oikeita asioita. Mitä se onkin, tehkää sillä oikeita asioita. Ja kääntäkää kaikki, mitä teillä on Jumalalle Hänen kirkkaudeksensa.

⁶⁵ Me näemme, että ennustus kertoo ennakolta tulevat tapahtumat, ennen kuin ne tapahtuvat. Niin oudolta kuin se näyttääkin, huolehti Kaikkivaltias Jumala Jeesus-lapsen hyvinvoinnista paljastaen unen kautta Joosefille, mitä tehdä. Tällä toisarvoisella tavalla Hän huolehti omasta Pojastansa paljastaen sen Joosefille unessa. Raamattu sanoo, että Hän teki sen. No niin, Joosef oli hyvä mies, hän oli Daavidin poika, ja hän oli kihloissa Marian kanssa.

⁶⁶ Nyt haluaisin antaa tämän eteenpäin, ennen kuin menemme pidemmälle. ”Kihlaus”, idässä se merkitsi samaa kuin avioliitto. Niin pian kuin he olivat kihloissa, he olivat naimisissa. Lukekaa 5. Moos. 22:23 niin te näette, että kun tuo pyhä sopimus oli tehty, kun nainen ja mies olivat sopineet naimisiinmenosta, (vaikka he tulisivatkin vannomaan avioliittolupauksensa vasta kuukausia myöhemmin), jos he rikkoivat tuon sopimuksensa, he syyllistyivät aviorikokseen. Kyllä, kun he olivat menneet kihloihin, oli se aivan sama kuin, jos he olisivat olleet naimisissa. Laki ei vielä ollut antanut heille oikeutta elää yhdessä miehenä ja vaimona, mutta Jumalan edessä, kun he lupasivat toisilleen, heidän sanansa olivat sinetöidyt Jumalan Valtakunnassa. Ja sen rikkominen oli aviorikos. Ja tässä Joosef nyt oli ”kihlattu” Marialle. Saarnaajaveljet, jos te tutkisitte sitä paremmin, se selvittäisi tämän avioliitto- ja avioeroasian, joka on tänään niin vaikea ja erilainen ihmisten keskuudessa. Huomatkaa nyt, Joosef, hänen aviomiehensä, joka oli oikeudenmukainen mies, näettekö, me näemme, että tätä kihlausta ei voitu purkaa.

⁶⁷ Marian on täytynyt kertoa hänelle. Tämä nuori neitsyt, kaunis nuori juutalaisneito, hän alkoi... Me olemme kaikki aikuisia täällä, niin pitkälti kuin voin nähdä. Hän alkoi tulla äidiksi. Sen jälkeen kun Joosef oli kihlautunut hänen kanssaan, hänen on täytynyt huomata, että hän oli tulossa äidiksi. No niin, hän oli oikeudenmukainen mies, Raamattu sanoo, että hän oli. Marian on täytynyt kertoa, että hän on viaton. Tämä kaunis nainen, voin melkein kuulla

Sen alas ja panee Sanan toimimaan juuri sillä tavalla kuin Hän sanoi, että Se tulisi toimimaan. Tarkalleen. Ja tätä päivää varten on profetoitu Sana. Jumala odottaa löytääkseen jonkun, jolle Se ei olisi liian epätavallista, niin että heidät voidaan voidella Pyhällä Hengellä todistukseksi siitä, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, ja olemaan loistava valo, sokaisemaan uskomattoman silmät. Ja kun he pilkkaavat Sitä, se on tuova tuomion heidän ylle, sillä Jumalan Laki on oikeudenmukainen, ja tuomio voi tulla vain Hänen tuomionsa mukaan. Ja sitten Hän voi tuomita maailman ja polttaa sen tulella, niin kuin Hän teki sodomalaisille. Pankaa nyt merkille.

¹⁴⁸ Me näemme, että he matkallaan seurasivat Jumalan antamaa Merkkiä. He tarkkasivat sitä. He eivät ottaneet kenenkään sanaa siitä. He eivät menneet neuvottelemaan minkään piispan tai minkään muunkaan kanssa. Jumala antoi heille Merkin. He olivat nähneet Kirjoituksesta, että Se oli Totuus, ja he lähtivät seuraamaan Sitä. Se johti matkaa. Se oli tuo Yksi, joka oli ennustettu Kirjoituksissa. He tiesivät, että se oli tulossa, ja he seurasivat sitä. Ja mikä se oli? Voin nähdä heidän heiluttavan hyvästiksi: ”Yhtenä päivänä me tulemme takaisin, veljet, ja tuomme teille sanan, sillä me tiedämme, että Se on totta.” Ja he seurasivat sitä yli vuorten, alas Tigris-virran ylitse ja läpi tasankojen, päiviä ja kuukausia, niin kovaa kuin vain pääsivät kulkemaan, ja tarkkasivat tuota Tähteä.

¹⁴⁹ Päiväsaikaan he mahdollisesti nukkuivat ja lepäsivät ja puhelivat toisilleen: ”Oi, sen täytyy olla ihmeellistä, kun me pääsemme sinne. Tämä taivaallinen Valokiila, tämä taivaallinen Valo, tämä Valo, jonka me näemme, tämä Yliluonnollinen!”

¹⁵⁰ Aamen! Luuletteko minun olevan poissa tolaltani? En ole. Pankaa merkille tämä taivaallinen Valokiila, tämä Valo, jota me tarkkaamme!

¹⁵¹ Muistakaa nyt, kukaan muu ei nähnyt Sitä. Se kulki havaintoaseman yli toisensa jälkeen ja tietäjien ohitse toisensa jälkeen. Mutta Se oli lähetetty heitä varten. Minä uskon heidän nähneen Sen, koska Raamattu sanoo niin. Kukaan muu ei nähnyt Sitä.

¹⁵² Kukaan ei nähnyt tuota Valoa, jonka Paavali näki, tätä samaa Valoa. Se iski hänet maahan tiellä, joka johti Damaskokseen. Mutta Se oli annettu vain Paavalia varten.

¹⁵³ Kukaan muu paitsi Johannes ei nähnyt Pyhän Hengen, tuon Kyyhkysen, tulevan niin kuin Valo Taivaasta. Hän todisti nähneensä Sen. Hän näki Sen, ja muut eivät nähneet. Hän näki Sen, koska hän odotti näkevänsä Sen.

Nuo tietäjät odottivat Sitä!

varten. Se on sokaiseva kompastuskivi heille. Niin on ollut ja tulee aina olemaan. Se ei ole uskomattomia varten. Se on niitä varten, jotka uskovat! Siinä se on.

¹⁴¹ Nyt me näemme, että nämä miehet olivat uskovaisia ja he halusivat tietää, mitä oli tapahtunut. He lastasivat mukaansa kaiken, mitä heillä oli, ja lähtivät matkalle. He halusivat nähdä, oliko se totta. Heillä oli pitkä matka edessään, joten he kaikki keräsivät omaisuutensa yhteen, hankkivat kultaa, suitsuketta ja mirhaa viedäkseen ne tälle Kuninkaalle, jota he lähtivät etsimään. Ja he lähtivät matkalle lahjoineen.

¹⁴² Ja huomatakseni, löytääkseen tämän Kuninkaan he seurasivat Taivaallista, Jumalan antamaa Merkkiä eikä jotakin ihmisten teologiaa. He olivat nähneet Sen Sanasta, Sen tuli olla siellä, ja he seurasivat tuota Taivaallista Merkkiä.

¹⁴³ Jos miehillä vain voisi olla samanlainen rohkeus, kuin heillä oli! Jos heillä vain voisi olla sellainen ymmärrys, kuin heillä oli! Kun Jumala antaa meille jotakin, ja jos Se on Kirjoitus, pitäkää Siitä kiinni!

¹⁴⁴ On miehiä, jotka sanovat: "Ei ole olemassa mitään sellaista asiaa kuin Pyhän Hengen kaste." Pyhän Hengen kaste on olemassa, ja aivan tarkalleen sellaisena kuin Se tuli Helluntaipäivänä, niin Se tulee tänäänkin, jumalallinen parantaminen, Jumalan Voima! Kukaan ei voi selittää sitä pois Raamatusta. He sanovat: "Se on otettu pois." Minä voin näyttää teille, missä Jumala antoi Sen Seurakunnalle! Näyttäkää te minulle Kirjoitus, missä Hän otti Sen pois? Sitä ei ole Raamatussa!

¹⁴⁵ Sillä: "Hän on sama eilen, tänään ja ikuisesti. Sillä lupaus on..." Pietari sanoi Helluntaipäivänä: "Katukaa, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä lupaus on teille, teidän lapsillenne, ja niille, jotka kaukana ovat, kenet tahansa Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Kenet tahansa, joka koskaan kutsutaan! Pyhä Henki on rehelliselle sydämelle sama tänä iltana kuin oli silloinkin. Onko se liian epätavallista, että te uskotte Jumalaa?

¹⁴⁶ Niin kuin Paavali sanoi Agrippalle: "Oi Agrippa, kieltäisitkö sinä sen, mitä profeetat ovat puhuneet?"

¹⁴⁷ Kieltäisittekö te sen, mitä Jeesus itse sanoo, sen, mitä Raamattu itse sanoo (joka on Kristus, voideltu Sana)? Ja jos Sana pysyy teissä, silloin te olette Sanalla voideltu henkilö. "Jos te pysytte Minussa, ja Minun Sanani teissä, silloin pyytäkää mitä tahdotte, ja se tullaan tekemään teille." Se on Kristus teissä, Sanan voitelu tätä ajanjaksoa varten, tai missä tahansa ajanjaksossa he elivät. Jumala jakoi Sanansa ajanjaksoille. Ja joka kerta, kun tuo ajanjakso tuli, seurakunnat ovat kokonaan sekaisin, ja Jumala voitelee jonkun ja lähettää

hänen sanovan: "Joosef, rakas ystäväni, rakas mieheni, minä olen viaton siihen." Ja hänen on täytynyt kertoa hänelle tuon suuren Arkkienkelin, Gabrielin, vierailusta luonaan ja näistä suurista merkeistä, joista Hän oli kertonut hänelle, ja jotka tulisivat tapahtumaan.

⁶⁸ Ja sitten me myös huomaamme, että tämän vierailun jälkeen, hän oli niin haltioitunut tämän Enkelin sanomasta, että hän lähti välittömästi Juudean vuoristoon Nasaretin kaupungista, jossa hän oli syntynyt, ja joka oli hyvin halpamainen pikku kaupunki.

⁶⁹ Ja kun hän tuli sinne, oli hänen serkkunsa Elisabeth, jota oli kutsuttu hedelmättömäksi, jo kuudennella kuukaudella tulossa äidiksi.

⁷⁰ Hänen aviomiehensä, Sakarias, oli pappina temppelissä. Ja eräänä päivänä ollessaan suorittamassa heilutusuhria, tai mieluummin kun hän oli polttamassa suitsuketta ulkopuolella olevien ihmisten rukousten ylitse, tuli Gabriel, Herran Enkeli. No niin, Häntä ei ollut nähty, eikä mitään yliluonnollista ollut nähty satoihin vuosiin. Mutta tässä seisoi tämä Enkeli alttarin oikealla sivulla ja kertoi hänelle, että hänen vaimonsa tulisi raskaaksi ja synnyttäisi pojan, ja hänen tulisi kutsua häntä nimellä "Johannes". Me kaikki tunnemme tuon kertomuksen.

⁷¹ Ja sitten kun Gabriel kuusi kuukautta myöhemmin vieraili Marian luona Nasaretissa, Hän kertoi hänelle hänen serkkunsa Elisabethin tapauksesta. Ja sitten Maria, jolla oli tänä suuri salaisuus sydämessään siitä, mitä tulisi tapahtumaan, lähti kiireesti sinne vuoristoon tapaamaan serkkunsa.

⁷² Ja Elisabeth oli kätkeytynyt, sillä hän ei halunnut ilmestyä ihmisten eteen sellaisessa tilassa, missä hän oli, ja hän oli kätkeytynyt kuudeksi kuukaudeksi. Ja nyt, sen ymmärryksen mukaan, joka minulla on Kirjoituksesta, hän oli huolissaan, koska vauva ei ollut osoittanut minkäänlaista elonmerkkiä tuohon päivään mennessä. Ja oli epänormaalia, jos lapsi ei liikkunut kolmen tai vähintään neljän kuukauden kuluessa. Mutta nyt oli jo kuudes kuukausi, eikä lapsi ollut vielä liikkunut. Ja niinpä kun Elisabeth ja Maria kohtasivat toisensa, he ilman epäilyä syleilivät toisiansa, koska olivat serkkuja ja iloisia toistensa tapaamisesta. Ja ajatelkaamme sitä, mitä he sanoivat. Voin kuulla Elisabethin sanovan Marialle: "Oi, kultaseni, sinä näytät niin kauniilta."

Ja Maria sanoi: "Tiedätkö, minä tiedän, että sinä olet tulossa äidiksi."

⁷³ "Kyllä, ja olen ollut huolestunut, koska on jo kuudes kuukausi, eikä lapseni ole vielä liikkunut."

⁷⁴ "Oi, mutta minulla on jotakin kerrottavaa sinulle, enkä voi pidätellä sitä yhtään pidempään!"

⁷⁵ Tiedättehän, siinä on jotakin, kun te tulette yhteyteen Jumalan kanssa, te ette voi pysyä vaiti siitä. Teidän yksinkertaisesti täytyy puhua siitä, jos kääntymyksenne on todella ollut totinen. Ei ole väliä sillä, missä te olette, teidän on pakko ilmaista se jotenkin.

⁷⁶ Ja voin kuulla hänen sanovan: “Tiedätkö, minulla on jotakin kerrottavaa sinulle. Minä myös tulen saamaan lapsen!”

⁷⁷ “Oi”, sanoi Elisabeth, “silloin minä oletan... Miksi ette sinä ja Joosef kutsuneet meitä häihin, kun te lopultakin menitte naimisiin? Tiesin, että olit kihloissa, mutta miksi et kutsunut minua häihin?”

“Oi, emme me vielä ole naimisissa.”

“Ja saatko sinä lapsen?”

“Kyllä!”

“Mutta, Maria, minä en oikein ymmärrä.”

⁷⁸ “Tiedätkö mitä, Herran Enkeli, Gabriel, ilmestyi minulle. Hän sanoi minulle, että sinä olit raskaana. Hän sanoi myös, että Pyhä Henki tulisi varjostamaan minut, ja että se Pyhä Asia, joka syntyisi minusta, olisi Jumalan Poika. Ja minun tulee antaa Hänelle Nimi “Jeesus”, sillä Hän tulee pelastamaan kansansa heidän synneistään.”

⁷⁹ Ja kun tämä ihmeellinen Nimi ensimmäistä kertaa puhuttiin inhimillisten huulten kautta, niin pieni Johannes, joka lepäsi kuolleen äitinsä kohdussa, hyppäsi ilosta ja vastaanotti Pyhän Hengen. Jos Jeesuksen Kristuksen Nimen lausumisella oli sellainen voima, että se toi kuolleen vauvan eloon äitinsä kohdussa, niin mitä sen tulisikaan tehdä seurakunnalle, joka väittää olevansa Hänen palvelijansa ja syntyneensä Hänen Hengestänsä? Ja Elisabeth säikähti niin, että hän katsoi Mariaa ja sanoi: “Mistä syystä tulee minun Herrani äiti, minun Herrani äiti? Sillä niin pian kuin tervehdyksesi tuli minun korviini, hypähti vauva ilosta minun kohdussani.” Jeesuksen Kristuksen Nimi herätti eloon Johanneksen äitinsä kohdussa ja täytti hänet Pyhällä Hengellä! Minkälainen lapsi tämä tulisikaan olemaan?

Ja ilman epäilystä Maria kertoi tämän kaiken Joosefille.

⁸⁰ Katsokaahan nyt, Joosef, joka oli oikeudenmukainen mies, hän jotenkin ihmetteli sitä. “No niin, minä tiedän, että jos hänet saadaan kiinni aviorikoksesta, niin ensimmäinen asia, mitä hänelle tapahtuu, on se, että hänet tullaan kivittämään. Hän ei voi...”

⁸¹ He eivät saaneet elää sillä tavalla. Raamattu sanoi, että “jos joku mies kaupungissa raikaa kihloissa olevan tytön, eikä tämä huuda apua, niin heidät molemmat tuli kivittää yhdessä, heidät tapettiin. Mutta jos se tapahtui

¹³⁵ Ja eräänä yönä, kun he olivat siellä tutkimassa, sen on täytynyt olla kaikkein hälyttävien tapaus, kun eräs vierailija oli ilmestynyt niiden keskelle, vieras Tähti, jota he eivät olleet nähneet koskaan aikaisemmin. He eivät tienneet mitään tästä Tähestä, joten ei ole ihme, jos he tulivat levottomiksi. Voin kuvitella, kuinka he koko pitkän yön tarkkailivat Sitä. He eivät tienneet, mitä toimia Sen kanssa. Se oli heille vieras. He olivat löytäneet erään Tähten tuosta suuresta tähtikuviosta siellä, ja Se oli heille vieras, outo ilmiö. He eivät olleet koskaan nähneet mitään sen kaltaista. Niinpä he alkoivat nopeasti kaivella Kirjoituksia nähdäkseen, mikä se oli. Tietenkään he eivät löytäneet mitään omista kirjoituksistaan, mutta he menivät takaisin Danieliin ja totesivat, että “oli tulossa Kivi, Jaakobin Tähti tulisi nousemaan”, ja silloin he tiesivät, että jotakin oli tapahtumassa. Heidän on kaikkien täytynyt rukoilla ja mennä nukkumaan keskusteltuaan Siitä ensin yhdessä. Ja heidän on täytynyt tuona yönä nähdä unta, että kuningasten Kuningas oli syntynyt maan päälle.

¹³⁶ Sillä meille on kerrottu äskettäin noista tietäjistä siellä, että kun nuo kolme tähteä tulivat linjaan ja muodostivat yhden tähden, silloin Messias oli tullut maan päälle. Ja itse asiassa he olivat juutalaisia, jotka olivat siellä opiskelemassa tähtitiedettä. Niinpä kun he olivat nähneet sen, he tiesivät, että Jeesus oli syntynyt jossakin. He eivät tienneet, missä se oli, mutta heidän on täytynyt vetää pitkää tikkua siitä, mitä pitäisi tehdä ja kuka lähtisi matkalle. Jokainen heistä olisi tahtonut lähteä, mutta niin kuin hetki sitten sanoin, tarvitaan aina kolme todistajaa, jotka tulevat takaisin ja kertovat heille, onko se totuus. Niinpä mitä he tekivät? He lastasivat kamelinsa rikkauksillaan ja lahjoilla viedäkseen ne Hänelle.

¹³⁷ Ja minusta tuntuu tänä iltana, veli, sisar, että me aina yritämme katsoa, kuinka paljon me voisimme saada itsellemme, vaikka meidän tulisi antaa se, mitä meillä on Kristukselle. Katsokaahan, meidän ei tulisi opiskella, kuinka älykkäitä me voisimme olla, ja kuinka voittaa joku toinen nerokkuudessa, vaan kuinka me voisimme luovuttaa Hänelle kaiken sen, mitä meillä on.

¹³⁸ “Jos Jumala antaisi minulle unen, niin minä en edes uskoisi sitä”, kuulin eräiden ihmisten sanovan.

¹³⁹ “Minä en usko Jumalalliseen parantumiseen.” Puhuin yhtenä päivänä siitä erään miehen kanssa. Hän sanoi: “Minä en välitä siitä, kuinka monet lääkärit allekirjoittaisivat todistuksen; minä en välitä siitä, kuinka monien sinä sanot parantuneen, tai mitä tahansa muuta, minä en usko sitä! Minä en usko sitä!”

Minä sanoin: “Tietenkään et. Se ei ollut sinua varten.”

¹⁴⁰ Jumalallista parantumista ei lähetetty uskomattomille. Se lähetettiin uskovaishenkeille. Kristus on uskovaisia varten. Pyhä Henki on ainoastaan niitä varten, jotka uskovat, ei uskomattomia varten, sitä ei ollut tarkoitettu heitä

¹³⁰ Siellä he olivat tarkkailemassa tähtiä, ja välittömästi kun mitä tahansa liikettä tapahtui, he menivät ja tutkivat Kirjoituksia, nähdäkseen, mitä se oli.

“Sanotko sinä: ‘He tutkivat Kirjoituksia?’” Kyllä, Kirjoituksia. He olivat tietäjiä. He olivat niitä, joista tuli muhamettilaisia. Todellisuudessa he olivat vanhasta Meedo-Persiasta. Sieltä muhamettilaiset tulevat. Me kaikki tiedämme sen.

¹³¹ Ja kuulkaahan, heillä oli ollut siellä opettaja. Jos haluatte lukea siitä, se on Daniel 2:43. Profeetta Daniel oli heidän opettajansa, kun he olivat Babylonissa. Tarkalleen, Daniel oli heidän opettaja-profeettansa. Ja hän oli opettanut heille kaikki Jumalan asiat, koska hän oli heidän opettajansa. Ja hän oli kertonut heille, että “tulisi olemaan Kivi, joka hakattaisiin irti vuoresta jonakin päivänä, käsin koskematta.” Tehän muistatte hänen puhuneen siitä. Ja se tulisi murskaamaan maailman pakanalliset kuningaskunnat, kaikki kuningaskunnat, ja se itse kasvaisi ja peittäisi maan.”

¹³² Eivätkä nämä tietäjät olleet mitään uskomattomia. Ei, he olivat uskovaisia. He uskoivat yhteen todelliseen Jumalaan. Me tiedämme, että se on totuus. Raamattu sanoo niin. Ja jos te haluatte lukea siitä, lukekaa Apostolien teot 10:35, missä sanotaan, että “Jumala ei kunnioita kansakuntia. Hän kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Häntä ja tekevät vanhurskauden.” Nyt kuitenkin, he eivät olleet tarkasti Totuuden linjassa, mutta he uskoivat samaan Jumalaan, johon mekin uskomme. Muhamettilaiset uskovat samaan Jumalaan kuin mekin.

¹³³ Minä olen monta kertaa nähnyt muhamettilaisen papin lyövän tuota suurta kumistinta ja sanovan: “On yksi todellinen ja elävä Jumala, ja Muhammed on Hänen profeettansa.” Me uskomme, että on yksi todellinen ja elävä Jumala, ja Jeesus on Hänen Poikansa. Näettekö? Hän sanoo: “Olkoon se kaukana, että Jumalalla olisi poika.” Hän ajattelee, että sen täytyy olla henki, näettehän, ja hän sanoo: “On olemassa yksi todellinen ja elävä Jumala, ja Muhammed on Hänen profeettansa.” Ismaelin lapset yhä uskovat tuohon yhteen todelliseen Jumalaan.

¹³⁴ Nyt me huomaamme, että nämä tietäjät, jotka silloin eivät vielä olleet muhamettilaisia, olivat siellä tutkimassa ja tarkkaamassa noita tähtiä. He polttivat siellä öisin tulta, ja se oli pyhä tuli. Ja he palvelivat Jumalaansa näillä pyhillä tulilla yöaikaan. Ja he valvoivat ja he palvoivat ja kiipesivät joka ilta sinne ylös, niin pian kuin aurinko oli laskenut. Ja he tutkivat näitä asioita. Aivan niin kuin mekin teemme tullessamme yhteen konferensseissa ja tutkimme Raamattua sanasta sanaan. Ja he tunsivat noiden tähtien jokaisen liikkeen.

maaseudulla, niityllä, ja hän huusi apua, mutta kukaan ei kuullut häntä, silloin tuo mies tuli tappaa, ja tyttö sai elää.” No niin, se oli sen rangaistuksena, se on 5. Mooseksen kirja 22, jonka hetki sitten pyysin teitä lukemaan.

⁸² Nyt me näemme tässä, että hän oli tulossa äidiksi, eikä vielä ollut naimisissa. Niinpä Joosefista näytti kuin Maria olisi yrittänyt saada häntä jonkinlaiseksi kilveksi pilkkaajia vastaan, näettekö, Joosefin olisi tullut olla hänen suojansa, mennä naimisiin hänen kanssaan ja suojella häntä, ilman että todellisuudessa olisi ollut hänen aviomiehensä, niin kuin perhesuhteessa on. Mutta hänen olisi tullut olla hänelle suojaksi.

⁸³ Minä todella uskon, että Joosef halusi uskoa häntä. Hän halusi uskoa häntä, mutta hänen kertomuksensa oli niin epätavallinen, että hänen oli vaikeata uskoa sitä.

⁸⁴ Ja suokaa minulle anteeksi, miehet, mutta niin se on tänäänkin! Kertomus Pyhän Hengen Voimasta maan päällä tänään, Seurakunnassa, on niin epätavallista kirkkokuntien ja organisaatioiden mielestä, että he haluaisivat uskoa Sen, mutta Se on liian epätavallista, Se on liian mielikuvituksellista. Mutta se on Totuus! Raamattu sanoi, että tulisi olemaan tällä tavalla, ja tässä Se on. Monet miehet, jotka ovat jonkun uskontunnustuksen sitomia, todella haluaisivat uskoa Sen, mutta Se on niin epätavallista, että he tuskin voivat tehdä sitä. He eivät tiedä, mitä tehdä. Sellainen mies on aivan yhtä tukalassa tilanteessa kuin Joosefin oli.

⁸⁵ Raamattu sanoo: “Hänen ajatellessaan näitä asioita”, näettekö, hän oli hyvä mies eikä halunnut omaa nimeänsä pilattavan. Tietoisena siitä, että jos tuon naisen kohdalla oli sillä tavalla, hän ei voisi mennä naimisiin hänen kanssaan, koska oli tulossa äidiksi toisesta miehestä. “Ja kuitenkin”, hän sanoi, “tuo viaton pieni nainen, hänen elämänsä on ollut puhdasta kuin lilja, ja minä haluaisin uskoa häntä, enkä minä tiedä, mitä minun tulisi tehdä.”

⁸⁶ “Hänen ajatellessaan näitä asioita, hänen mieleensä tuli panna salaisesti hänet pois. Hän sanoi: “Minä en tule nostamaan siitä mitään suurta hälyä.” Muistakaa nyt, hän ei ollut vielä antanut tuota lupautta, vaan hän oli kihloissa. Mutta hän ajatteli panna hänet pois salaisesti. “Ja hänen ajatellessaan näitä asioita, ‘hänen panemistaan pois salaisesti’”, näettekö, se oli hänen mielestään parasta, mitä hän saattoi tehdä. Katsokaahan, hän oli oikeudenmukainen mies ja hyvä mies.

⁸⁷ Veli, sisar, sallikaa minun sanoa tämä. Jos te olette oikeudenmukainen, jos te olette rehelliisiä sydämessänne, silloin Jumala on velvollinen paljastamaan asian teille.

⁸⁸ Joosef, hänen aviomiehensä, joka oli oikeudenmukainen mies, pohdiskeli näitä asioita. Se oli niin epätavallista, kuten sanoin, että hän tuskin saattoi käsittää sitä. “Kuinka näin voisi olla?” Mutta hän, epäilyksettä, istuutui rukoilemaan asian puolesta ja tutki sitä Kirjoituksista. “Kuinka asiat voisivat olla näin?” Ja hänen tutkistellessa asiaa, Herran Enkeli ilmestyi hänelle unessa. Hän ei ollut profeetta. Ja siellä ei naina päivinä maassa ollut profeettaa, joka olisi voinut tulla hänen luokseen NÄIN SANOO HERRAN kanssa, joten Herra käytti toissijaista tapaa. Sen takia Jumala huolehti oman Poikansa hyvinvoinnista ja puhui tuolle miehelle unessa ja lähetti Hänet Egyptiin ja toi Hänet takaisin. Hän kätki Hänet, kun Hän lähetti nuo viisaat miehet pois toista tietä unen kautta. Siellä ei ollut maassa profeettaa, joten Hän käytti vähempiarvoista tapaa ja puhui unen kautta. Siellä ei ollut miestä, joka olisi syntynyt näkijäksi, mutta he olivat hyviä miehiä, ja koska he olivat sellaisia, vieraili Jumala heidän alitajunnassaan ja paljasti itsensä.

⁸⁹ Jos te vain luovutatte itsenne Jumalalle, niin Jumalalla on monia tapoja, miten Hän voi paljastaa itsensä teille. Näettekö? Te ette ehkä ole profeetta, te ette ehkä ole opettaja, te ette ehkä ole pyhäkoulun opettaja, te ette ehkä ole saarnaaja, mutta Jumalalla on tiensä, miten Hän voi paljastaa itsensä teille. Olkoon se sitten unen kautta tai jollakin muulla tavalla, jos te vain alistatte itsenne niin kuin Joosef teki.

⁹⁰ Epäilemättä hän sanoi: “Oi suuri Jehova, Jumala, minä tulen Daavidin suvusta, ja minä olen vanhurskas mies, toivon, että olen sellainen. Minä luotan siihen, minkä Sinä olet sanonut olevan Totuuden. Ja minun rakastettuni, tämä pieni sydänkäpy, joka minulla on, ja jonka kanssa olen kihloissa. Minun täytyy panna hänet pois tai muuten olen syyllinen aviorikokseen. Ja hän on nyt tulossa äidiksi, enkä minä ole tuntenut häntä vaimona. Mitä tämä merkitsee, Herra?”

⁹¹ Katsokaahan, hän ei ollut profeetta, joten Jumala ei voinut puhua hänelle sillä tavalla. Niinpä Hän antoi hänen vaipua uneen ja sitten Hän lähetti Herran Enkelin hänen luokseen unessa. Aamen. Herran Enkeli tuli hänen tykönsä unessa, kosketti häntä ja sanoi: “Joosef, sinä Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä on sinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä.” Siinä se on teille. “Se, mikä hänessä on, ei ole jostakin miehestä, vaan Pyhä Henki on tehnyt tämän. Nainen on kertonut totuuden. Tämä epätavallinen asia, joka on tapahtunut, Joosef, joka on saanut sinut niin hermostuneeksi, se on Pyhästä Hengestä.”

⁹² Oi, tuo sama Jumala yhä elää tänä iltana! Teillä on yhä alitajunta. Te kristityt, jos näkemänne asiat näyttävät teistä epätavallisilta, vaikka ne ovatkin tarkalleen Sanan mukaisia, ja te näette, että niin on, silloin Jumala voi paljastaa epätavalliset asiat monella tavalla.

suuntaan, hän ehkä oikaisee hieman säästääkseen aikaa ja päästäkseen pois pölystä pienen vaimonsa kanssa. Tähdet alkavat tulla näkyviin.

¹²⁴ Ja jonkun ajan kuluttua he tulevat mäen huipulle. Ja jälleen kerran he katselevat Betlehemiä, sen kaupungin valoja, jossa he molemmat ovat syntyneet. Siellä oli monia ihmisiä, paikka oli ylikansoitettu, ihmisiä oli ulkopuolella, toiset makasivat maassa ja ympäröivillä niityillä. Ja ehkä juuri silloin tuli tuo kysymys ensimmäistä kertaa Joosefin mieleen: “Mitä minä teen, jos en löydä majapaikkaa, koska tuo Vauva saattaa syntyä tänä yönä. Hänellä on ollut kipuja koko päivän, niinpä, mitä jos tämä Lapsi syntyy tänä yönä?”

¹²⁵ Seistessään siellä katselemassa alas laaksoon hän sattui vilkaisemaan sivulle, ja hänen silmiinsä osui outo näky. Tiedättehan, että tavallisesti juuri vaikeuksien hetkellä Yliluonnollisia asioita tapahtuu. Hän katsoi sinne ja näki Tähten. Hän ei muistanut koskaan nähneensä niin suurta tähteä. Se näytti olevan niin matalalla, ja näytti kuin Se olisi riippunut Betlehemin yllä. Ja autettuaan Marian erään kiven päälle istumaan ja lepäämään hetkeksi, hän kääntyi ympäri ja sanoi hänelle: “Kultaseni, oletko huomannut...” Ja hän saattoi jopa nähdä Sen heijastuksen hänen kauniissa mustissa silmissään, kun hän istui siellä hymyillen. Hän sanoi: “Kulta, eikö Tuo olekin outoa?”

¹²⁶ Hän sanoi: “Joosef kulta, minä olen tarkkaillut sitä siitä asti, kun aurinko laski. Olen tarkkaillut tuota Tähteä. Tavalla tai toisella, minusta tuntuu hyvin omituiselta, aivan kuin jotakin olisi tapahtumaisillaan.” No niin, tavallisesti on sillä tavoin, tiedättehan, teillä on tuo outo tunne.

¹²⁷ Ja he alkoivat katsella tuota Tähteä Joosefin kanssa, kun pieni muuli lepäsi ja hengitti syvään. Ja he tarkkasivat tuota Tähteä, joka toimi erikoisella tavalla. Se ei ollut samanlainen kuin muut tähdet olivat. Se näytti olevan rauhaton ja liikehtivän. Oli kuin Se olisi odottanut jotakin tapahtuvaksi. No niin, jättäkäämme nyt tämä pikku pari istumaan tähän kivelletä hetkeksi.

¹²⁸ Menkäämme nyt mielessämme satoja maileja itään, sinne, missä nuo tietäjät olivat Intiassa. Tuona yönä, niin kuin heillä oli tapana, kun aurinko oli laskenut, ja tähdet olivat tulleet näkyviin, he menivät sinne ylös vuorelle, jossa heillä oli jonkinlainen tarkkailutorni. Ja he menivät sinne ylös palvomaan ja tutkistelevaan. Ja he lukivat ajan tähdistä. He tutkivat tapahtumia ja he tutkivat sitä, kuinka valtakunnat ja kansakunnat tuhoutuivat ja vallat lakkasivat olemasta. Ja kuinka he ajattelivatkaan ja keskustelivatkaan siitä. Ja he tunsivat nuo tähdet, joka ainoan niistä. He tunsivat ne samalla tavoin kuin me tunnemme Raamatun. Jokainen niiden tekemä liike merkitsi jotakin.

¹²⁹ Ja te tiedätte, että Jumala aina ilmoittaa tekonsa taivaissa ennen kuin Hän tekee sen maan päällä. Saarnaajat joka tapauksessa tietävät sen.

¹¹⁶ Mutta hän on ehkä sanonut: “Kuulehan, kultaseni. Muista, että Pyhä Henki sanoi minulle: ‘Hänelle tulee antaa Nimi “Jeesus”, ja Hän on pelastava kansansa heidän synneistänsä’, Hänen kansansa heidän synneistänsä. Joosef kultaseni, ei ole väliä sillä, mitä tapahtuu, tai mitä kuningas sanoo, minä kykenen siihen. Minä voin istua muulin selässä. Se merkitsee useita mailoja näiden kallioisten vuorten ympäri, ja jos sattuu niin, että tarvitsemme vähän apua, siellä on tiellä paljon matkalaisia, koska me emme ole ainoa perhe. Siellä on muitakin, joiden täytyy tehdä samoin, joten siellä on muitakin tiellä. Ja me voimme matkustaa heidän kanssaan Betlehemiin.” Sillä Nasaretista tultaessa heidän täytyi kulkea vuoren ylitse.

¹¹⁷ Nyt me näemme, että Joosefilla on täytynyt olla pieni aasi, ja hän ruokki sitä ylimääräisellä heinällä ja kauroilla tuona päivänä, koska tämä pieni nainen oli melko raskas. Niinpä hän panee hänet tämän pienen aasin selkään vesisäiliön ja eväät ja ottaa kepin käteensä.

¹¹⁸ Ja ylös tietä pitkin he lähtevät pienen muulin horjuessa ja melkein kaatuessa. Mutta katsokaa, mitä sillä on selässään! Katsokaa, minkälainen taakka sillä on! Se on kantamassa Kristusta Hänen syntymäpaikalleen. Ja tässä tämä pieni nainen istuu tuskissaan, melkein synnyttämäisillään, ja pitää kiinni muulin harjasta ja puhuu sille heidän matkatessaan tiellä.

¹¹⁹ Voin nähdä heidän kulkeman koko päivän. He pysähtyvät, ja Joosef antaa hänen levätä ja sanoo: “Kultaseni, oletko sinä kovin väsynyt?”

¹²⁰ “En kultaseni, kaikki on hyvin. Minä olen kunnossa. Mutta etkö sinä haluaisi ratsastaa hetken?”

“Ei, kultaseni, istu sinä vain siellä.”

¹²¹ Ja hän ottaa hänet pois tämän pienen aasin selästä ja antaa hänen levätä hetken ja sitten hän antaa hänelle vettä juotavaksi ja pienen voileivän. Ja hän nostaa hänet takaisin aasin selkään.

¹²² Lopulta alkaa tulla pimeää. Muut tiellä olevat matkaaajat kykenevät tekemään taivalta nopeammin, ja siellä hän istuu hengittäen pölyä, jota ohittavien hevoset ja vaunut nostattavat, koska heidän täytyy kulkea hyvin hitaasti hänen tilansa vuoksi. Kuinka julma asia oli lähettää tuo äiti sinne tuossa tilassa! Mutta voin kuvitella kuin pienenä näytelmänä, kuinka he tulivat tuon mäen huipulle. Betlehem sijaitsee jonkinlaisessa laaksossa, ja sen läntisellä sivulla on tämä vuori, jonne tämä polku nousee.

¹²³ Voin aivan kuin nähdä heidät nyt tässä näytelmässä, josta puhun. On tulossa pimeä. Ja Joosef tunnustelee sauvallansa tietä ja valitsee jokaisen oikopolun, jonka voi löytää. Kun tie, jota ajetaan vaunuilla, kaartaa tähän

⁹³ Niinpä Hän sanoi Joosefille: “Sinä Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi.” Muistakaa, hän oli jo hänen vaimonsa. “Otaa tykösi Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä.”

⁹⁴ No niin, silloin Jumala lähetti Enkelinsä ja paljasti sen, Hänen paljastuksensa unesta tuli Joosefille, eikä se enää ollut hänelle mikään salaisuus. Enkeli tuli hänen tykönsä unessa. Hän näki Enkelin unessansa.

⁹⁵ Nyt, profeetta tai näkijä ei vaivu uneen, hän näkee Enkelin seisomassa vieressään. Toinen taas vaipuu uneen ja näkee Enkelin unessa.

⁹⁶ Ja tämä Enkeli sanoi: “Nyt, Joosef, ei ole mikään arvoitus, ei ole ketään, joka voisi tulkita sitä sinulle. Niinpä Minä tulen kertomaan sen sinulle. Minä tulen tekemään sen niin todelliseksi sinulle, koska ei ole ketään, joka voisi tehdä sen todelliseksi sinulle. Älä nyt pelkää ottaa Mariaa, vaimoasi, sillä se, mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä.”

⁹⁷ Sen jälkeen kun Joosef oli herännyt unestaan, oi, kuinka hänen sydämensä onkaan täytynyt olla täynnä uudelleensyntynyttä uskoa. Se salaperäinen asia, joka oli kiusannut häntä, jokin, johon hän oli halunnut uskoa, mutta ei ollut uskaltanut, koska se oli niin epätavallista, oli tehty hänelle tiettäväksi unen kautta. Uusi usko tuli hänen elämäänsä. Oi! Hänellä oli usko Jumalaan. Silloin hänellä oli usko vaimoonsa, sekä usko Jumalaan että rakkaus vaimonsa kohtaan. Hänellä ei ollut enää mitään kysyttävää sen suhteen. Hän tiesi, että se oli Herran Enkeli. Hän tiesi Jumalan paljastaneen hänelle tarkalleen sen kysymyksen, joka oli ollut hänen mielessään, eikä hänellä ollut enää mitään kysyttävää.

⁹⁸ Ja kun Jumala, miten tahansa Hän haluaakin tehdä sen, paljastaa teille mielessänne olevan kysymyksen, silloin ei enää ole olemassa epäilystä, eikä sen suhteen ole muuta kysyttävää. Se on ilmentys.

⁹⁹ Kun te näette täällä Kirjoituksessa jotakin, te sanotte: “Hyvä on, nyt, minä uskon, että se oli vain apostoleja varten. Minä uskon, että Jeesus teki niin muinaisina aikoina.”

¹⁰⁰ Mutta Raamattu sanoo: “Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti, tarkalleen sama Jeesus.” Silloin, jos teillä näyttää olevan kysymys sen suhteen, ja te pohditte sitä, ettekä voi käsittää sitä, ja te näette asian tapahtuvan, ja te kummastelette sitä ja jos te olette vilpittömät, tulee Herran Enkeli silloin jollakin tavalla paljastamaan sen teille. Silloin ei ole enää mitään kysyttävää sen suhteen, se on silloin totuus. Oi! Ja silloin voitte kirkua ja huutaa: “Oi, olen niin kiitollinen!”

¹⁰¹ Voin kuvitella, miltä Joosefista tuntui, kun se oli tapahtunut. Se ei enää ollut silloin mikään salaisuus. Ja kun tämä oli tapahtunut, hänet löydettiin iloitsemasta, koska hän oli onnellinen, ja me näemme, että hän välittömästi meni naimisiin hänen kanssaan. Oi, hänellä ei silloin enää ollut mitään kysyttävää. Hän otti tykönsä Marian, vaimonsa, eikä yhtynyt häneen vaimona, ennen kuin Lapsi oli syntynyt. Hän oli onnellinen siitä! Hän oli iloinen voidessaan olla Marian kilpenä. Iloiten hän kantoi hänen häpeänsä.

¹⁰² Kun jollekin on paljastettu, että Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja ikuisesti, ei ole väliä sillä, kuinka monet uskontunnustukset yrittävät muuttaa sitä joksikin toiseksi, te olette iloinen ollessanne kilpenä. Te iloitsette voidessanne suojella Sitä. Antaa heidän sanoa mitä tahansa, teillä on yllänne suuri kilpi, jolla te torjutte kaikki vihollisen palavat nuolet.

¹⁰³ Toivon, etten tule liian äänekkääksi noille tuolla ulkopuolella. Antaa heidän myös kuulla Se. Ainakin heidän tulisi, kyllä vaan!

¹⁰⁴ Huomatkaa. Te olette onnellinen voidessanne toimia kilpenä. Te olette ovimatto, mitä tahansa Hän haluaa teidän olevan, sillä ei ole väliä, Herra on paljastanut sen teille. Herra on näyttänyt sen teille Sanallansa, se on totuus, ja sitten vahvistanut sen teille saaden sen jälleen elämään. Te sanotte: "Siinä se on! Mikään ei voi..."

¹⁰⁵ Yhdelläkään miehellä ei ole oikeutta saarnata Evankeliumia ennen kuin hän on kohdannut kasvoista kasvoihin Jumalan. Se on totta. Yhdenkään miehen ei tulisi olla saarnastuolissa ilman, että Hän olisi ensin vastaanottanut Pyhän Hengen kasteen. Jeesus antoi tehtävän opetuslapsillensa: "Älkää saarnatko, vaan vain odottaa Jerusalemin kaupungissa, kunnes teidät on puettu Voimalla Korkeudesta." Tarkatkaa, mitä Pyhä Henki teki, kun Se tuli. Ja Pyhä Henki on Jumala.

¹⁰⁶ Pyhä Henki on Jeesuksen Kristuksen Isä. Matteuksen 2. luku ja 20. jae sanoo, että "Marian, Hänen äitinsä, ollessa kihlattuna Joosefille todettiin, että hän oli raskaana Pyhästä Hengestä." Pyhä Henki on Jeesuksen Kristuksen Isä.

¹⁰⁷ Ja kun Pyhä Henki tulee ja paljastaa Sanan ja saa Sen elämään aivan tarkalleen, silloin se on teille ilmestys. Te näette Sen, Se on avautunut, Se on luvattu sitä hetkeä varten.

¹⁰⁸ Joosef näki, että se oli Jesajan profetia täyttyneenä. Jesaja 9: "Lapsi on meille syntynyt. Häntä kutsutaan nimellä: Neuvonantaja, Rauhanruhtinas, Mahtava Jumala, Iankaikkinen Isä. Ja Hänen Kuningaskunnallansa ei ole oleva loppua." Hän tiesi, kuka se tulisi olemaan, koska hän näki koko asian silloin, kun Herran Enkeli kertoi hänelle sen, että "Se, mikä on siinnyt hänessä, on Pyhästä Hengestä." "Neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan." No niin, se oli

suuri salaisuus ja yliluonnollinen merkki, jonka Jumala antoi koko maailmalle, yliluonnollinen merkki, joka oli Hänen Poikansa.

¹⁰⁹ Huomatkaa nyt mennessämme eteenpäin. En tule enää viemään liian pitkää aikaa, tai ainakin yritän. Huomatkaa, kun Jeesus... Uskon, etteivät nämä pienet lapset täällä tule ymmärtämään sitä, mutta minun täytyy sanoa jotakin tässä, niin että aikuiset voivat...

¹¹⁰ Kun Jeesus Kristus alkoi muodostua Mariassa, silloin alkoi vaino. Kyllä, silloin häntä alettiin vainoamaan.

¹¹¹ Ja samoin tulee tapahtumaan, kun se tapahtuu teissä. Galatalaiskirjeessä 4:19 sanotaan, että "kun Kristus (kirkkauden toivo) muodostuu teissä." Kristus on muodostumassa teissä, kun te itse kuolette, ja Kristus tulee Elämään. Katsokaa, kuinka silloin alkaa vaino; katsokaa, kuinka vaikeudet alkavat joka puolella; katsokaa, kuinka perkele on valloillaan, aivan varmasti, koska Kristus on muodostumassa teissä.

¹¹² Ja kun Kristus oli muodostumassa Mariassa, kuninkaalta tuli nopeasti käsky: "Kaikki ihmiset on pantava verolle!" Kun Kristus oli tulossa täysin muodostuneeksi Lapseksi ja oli valmis syntymään, niin juuri silloin tuli suuri vaino.

¹¹³ Nyt on lapsi muodostunut kohdussa jo pitkän aikaa, mutta nyt olemme tulossa viimeisiin päiviin, jolloin täydellisyys, jolloin Jumaluuden täyteys, jolloin Kristuksen täyteys, on tuleva julkituoduksi Hänen kansansa keskuudessa. Hän sanoi niin. Hän lupasi sen Sanassansa. Ja kun te näette tuon täyteen, alkaa tapahtua epätavallisia asioita, joita Hän on luvannut. Siksi meidän suuret seurapiirimme ynnä muut eivät voi ymmärtää sitä. Se on heille hullutusta. Tarkatkaa nyt, he ovat muodostamassa Kirkkojen Neuvostoa, näettekö. Juuri samanaikaisesti kun Seurakunta alkaa päästä jaloilleensa, kun Yliluonnollinen alkaa toimia, he ovat nyt kaikki menneet yhteen ja nyt he tulevat yrittämään tämän pysäyttämistä. Aivan tarkalleen niin kuin oli silloin.

¹¹⁴ Kuten viime lauantaina sanoin Phoenixissa, filistealaiset ovat asemissaan Betlehemin ympärillä, ja ihmiset eivät kykene tulemaan sinne, elleivät he murtaudu tuon Kirkkojen Neuvoston lävitse. Oi, he vievät heidät seisovavetisten säiliöiden luo eivätkä tuoreiden Betlehemin vesien luo, tietenkään eivät. Sitten me huomaamme, että kuningas antoi tämän käskyn, juuri kun Kristus oli muodostumassa täydelliseksi.

¹¹⁵ Katsokaamme nyt sitä hetken, seuratkaamme heitä hieman ennen kuin lopetamme.

Voin kuulla Joosefin sanovan: "Maria rakkaani, tuo julma kuningas!"